V. évfolyam, 52. szám

1949 december 22

Ára: hetven fillér

Ludas Matyi

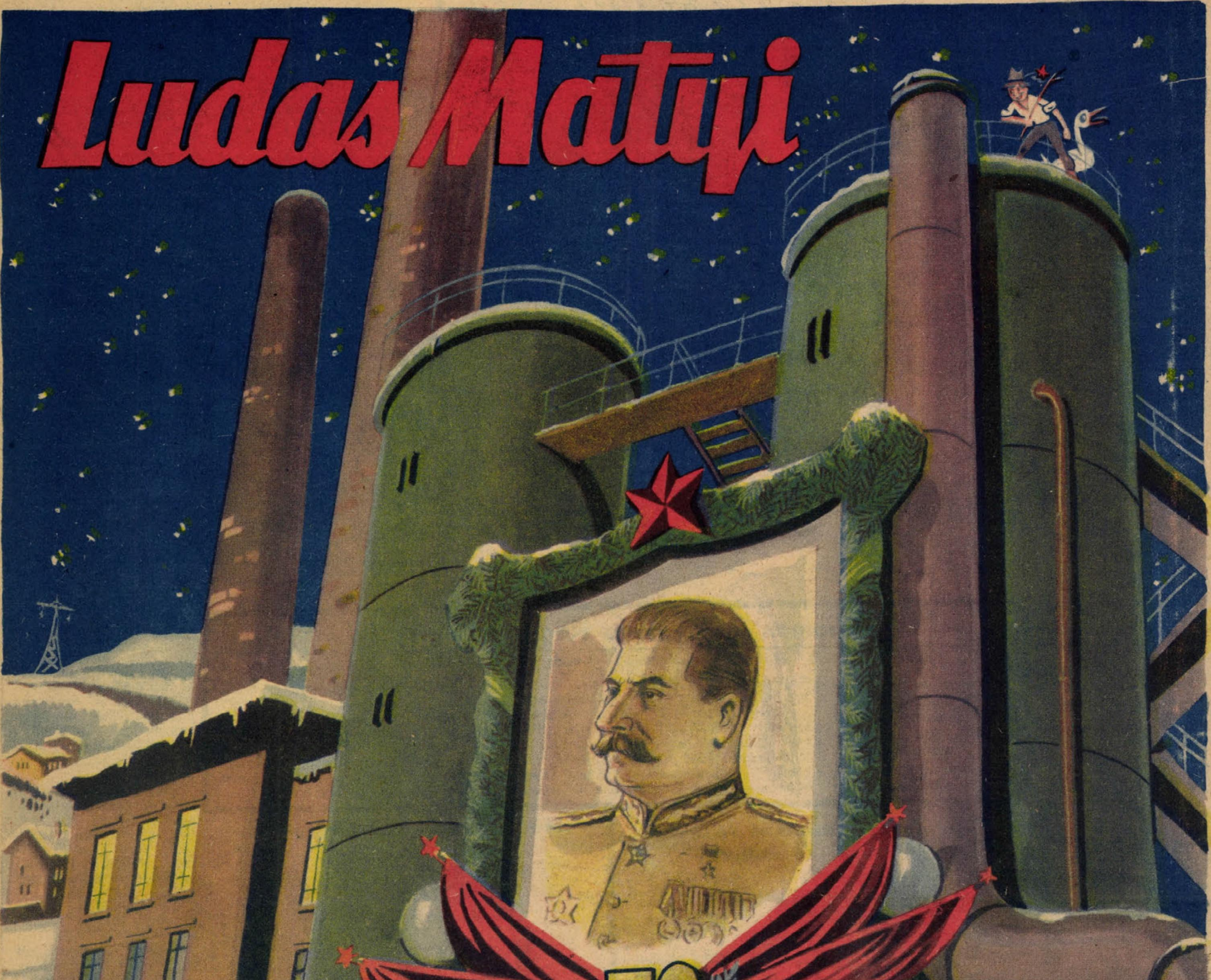

— Apu, ha hazamegyünk, ugye beszélsz nekem róla?
— Igen, kisfiam, beszélek. De ha körülnézel ebben az országban, itt minden róla beszél!

Jenő, az aranyszívű

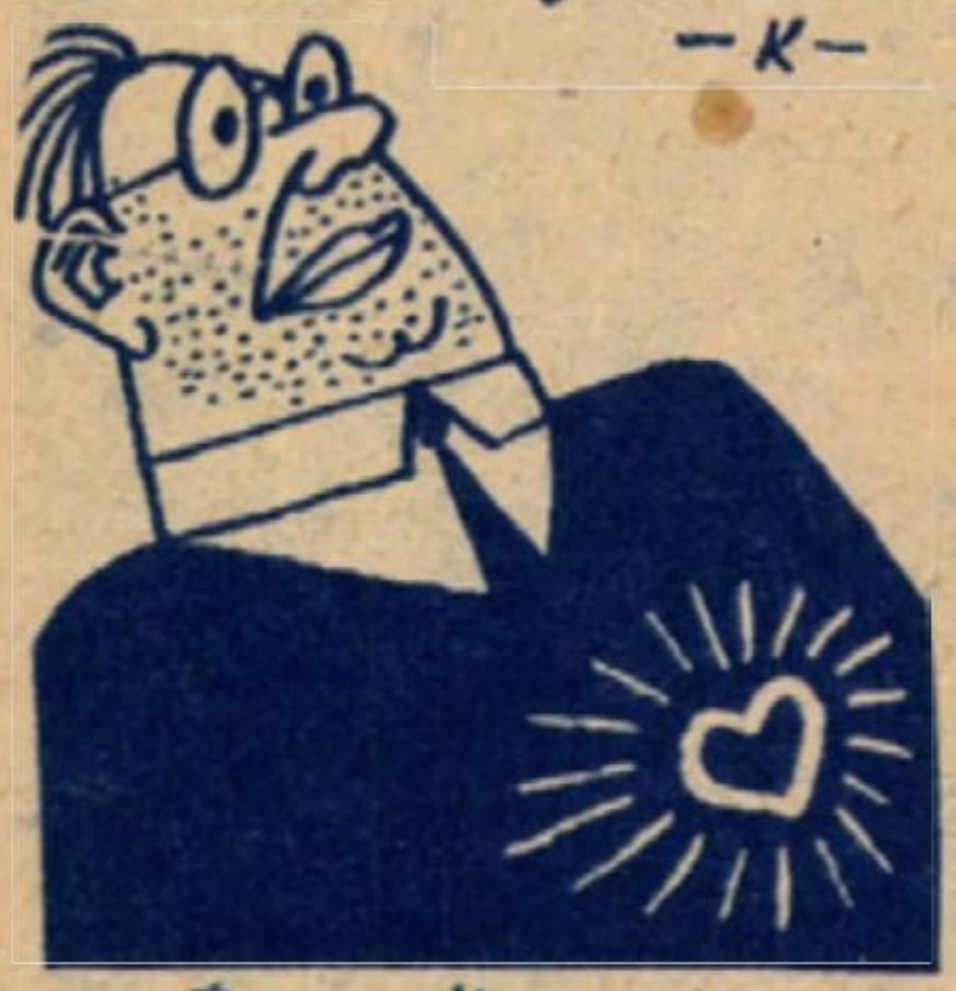

— Én pedig azt mondom, hogy a Jenő igenis jó ember! Arany szíve van! — mondta Gyula és körülnézett.

— Az lehet — mondtam én —, hogy a szíve arany, de hogy a Jenő egy gonosz, rossz, zsugori alak, azt tudom!

— Várj — ingatta fejét Gyula —, majd mindjárt más véleményen leszel. Elmondok neked egy történetet egy kisfiúról és a Jenőről.

— Halljuk a történetet.

— Jenőnek abban az időben kis játéküzlete volt. Karácsony előtt történt két héttel, hogy bejön az üzletbe egy kisfiú, lehetett úgy öt éves és megkérdi Jenőtől:

— Kérem szépen, az a szalmahajú baba a kirakatban, mennyibe kerül?

— Nyolc pengő — mondta Jenő. A gyerek megköszönte a felvilágosítást és elment. Másnap láttuk, hogy ott áll a kirakat előtt, nekinyomja kis orrát az üvegnek, nézi a szalmahajú babát, aztán nyílik az ajtó, bejön, köszön.

— Bácsi kérem, mennyibe kerül ma az a szalmahajú baba?

Jenő megmondta a tegnapi árát — folytatta Gyula —, a gyerek köszönt, kiment. Másnap megint ott állt a kis emberke, orrát a kirakatüveghez szorítva, nézte, nézte a babát, aztán bejött, megkérdezte az árat, Jenő megmondta, erre köszönt és kiment. Így ment ez egy hétig. Gyerek áll a kirakat előtt, orr nekinyomva az üvegnek, bejön, ár, válasz, köszön, kimegy...

A nyolcadik vagy kilencedik alkalommal, amikor éppen ott bökte orrával a kirakatot, Jenő odament és kiemelte a babát. A gyerek rémülten követte tekintetével a bábut, látta, hogy Jenő a pulthoz viszi és becsomagolja.

— Bácsi kérem — nyitott be szepegve az üzletbe — az a baba... az a szalmahajú... az mennyibe...

— Semennyibe — mondta Jenő. — Nem kerül semmibe! A tiéd! Tessék!

Azzal átnyujtotta a becsomagolt nyolcpengős szalmahajút. A gyerek elvette, alig tudott beszélni az örömtől és kifutott az üzletből.

— Hát ilyen szíve van a Jenőnek — fordult felém metsző gúnnyal Gyula

— Ezzel még nincs vége a történetnek! — szóltam én. — Miért adta oda a Jenő a babát a gyereknek?

— Mert rendes, jószívű, derék ember! Arany szíve van! — szólt Gyula.

— És akkor miért nem adta mindjárt a második vagy a harmadik napon, miért csak a kilencediken?

Gyula hallgatott.

— A kalkuláció miatt — folytattam diadalmasan. — A gyerek nap mint nap odajárt az üzlethez és nekinyomta orrát, kezét a kirakathoz. A kis orr és kis kéz nagy foltot hagyott az üvegen, Jenőnek tehát naponta kellett mosatnia a kirakatot. Kilenc nap alatt kikalkulálta, hogy olcsóbb, ha a gyereknek odaadja a babát... Hát így fest a te barátod aranyszíve...

Vajda Albert.

A konkurrens

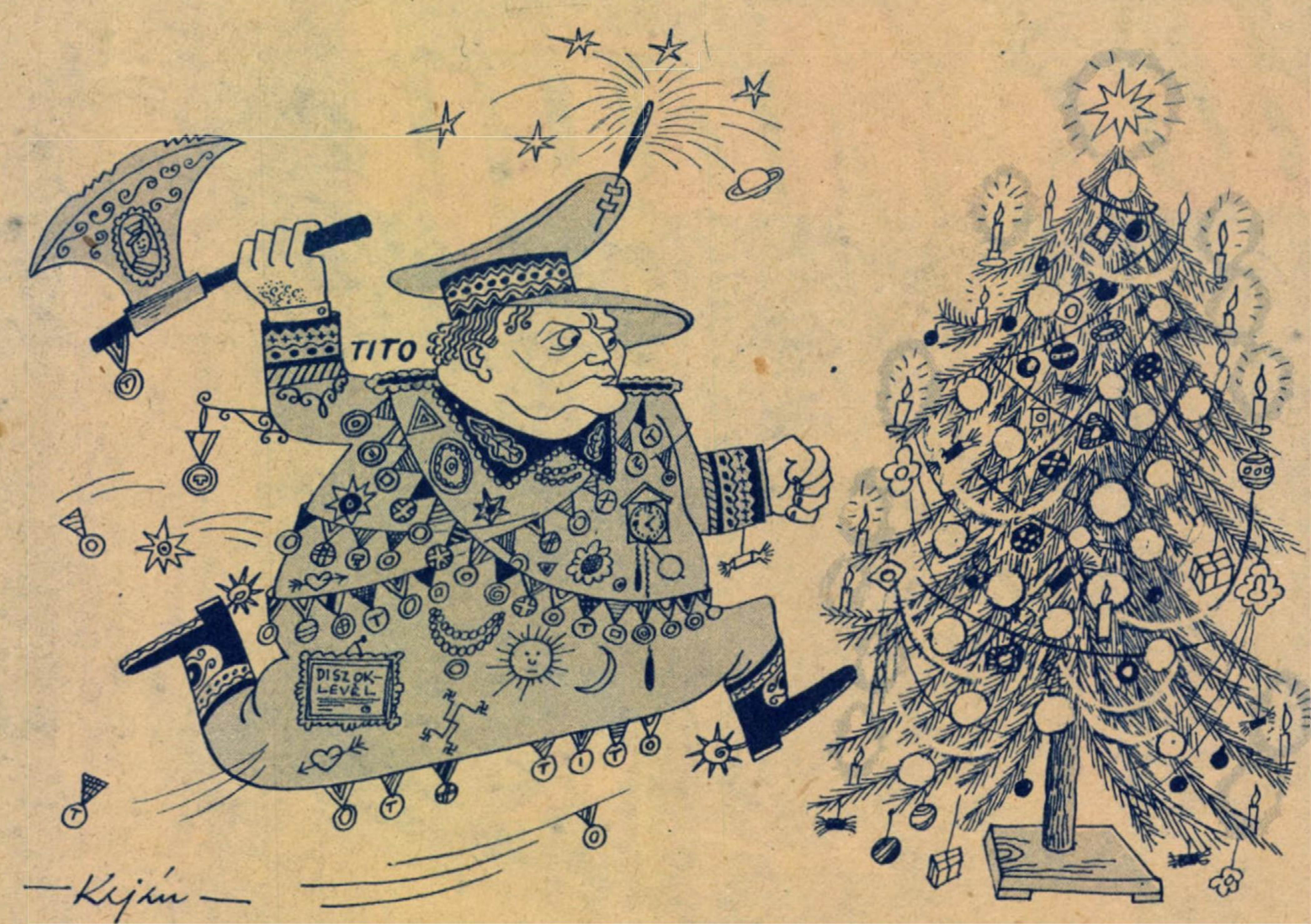

Truman megcsinálja Nagywashingtont!

— A Ludas Matyi washingtoni szerkesztőségének telefonjelentése —

Amikor Truman értesült arról, hogy január elsején a peremvárosok hozzácsatolásával végre meglesz régi vágyunk, Nagybudapest, dühbe gurult.

— Én meg megcsinálom Nagywashingtont! — kiáltotta dühösen.

— Hogyan gondolja? — kérdezte munkatársunk.

— Hát először is — felelte Truman kissé lecsillapodva — hozzácsatolom Washingtonhoz a Potomac folyó tulsó partján lévő külvárosokat, úgyszintén az Atlanti Óceán tulsó partján lévő külvárosokat, úgymint London, Páris, Brüsszel, Hága, Bonn. Az Atlanti Óceán túlsó partján levő külvárosok (Páris, London, stb.) minden lakosa megkapja az USAÉRT VALÓ VÉRZÉS JOGÁT, vagyis ezentúl akkor dögölhetnek meg a kapitalistákért, amikor nekik jólesik, ami ezen külvárosok lakóinak régi vágyuk.

Nehéz ott elnöknek lenni

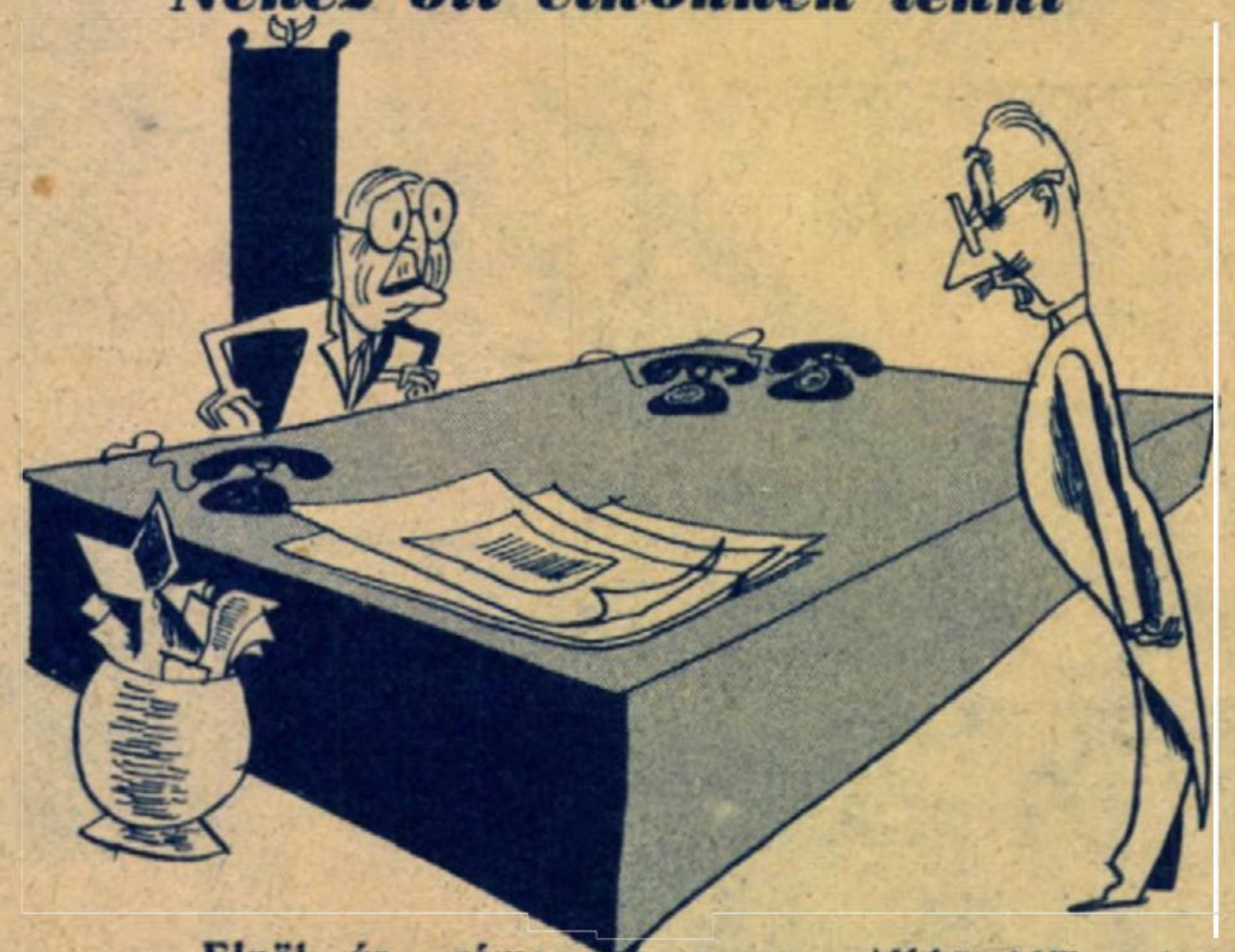

— Elnök úr, rémes, hogy az utóbbi időben hány munkatársunk halt meg természetes halállal!

— Mi történt már megint?

— Megint felakasztottak egy kémünket.

Aminek nem szabadna lennie

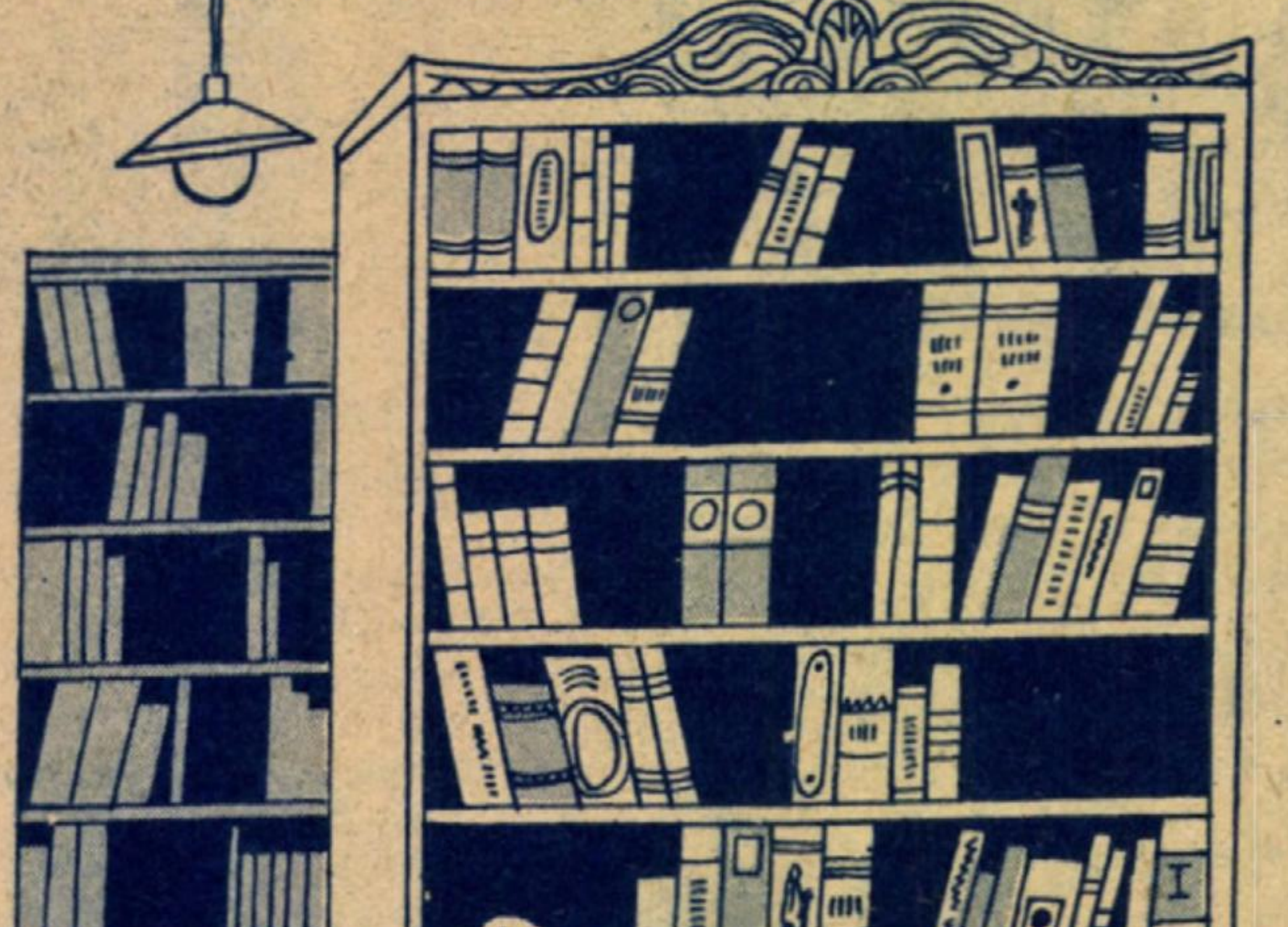

— Könyvtárunknak az ezerkétszáz tagja mellett tizenöt féltagja is van.

— Mi az a féltag?

— Aki csak kiveszi a könyveket, de sohasem hozza vissza.

Munkatársak egymásközt

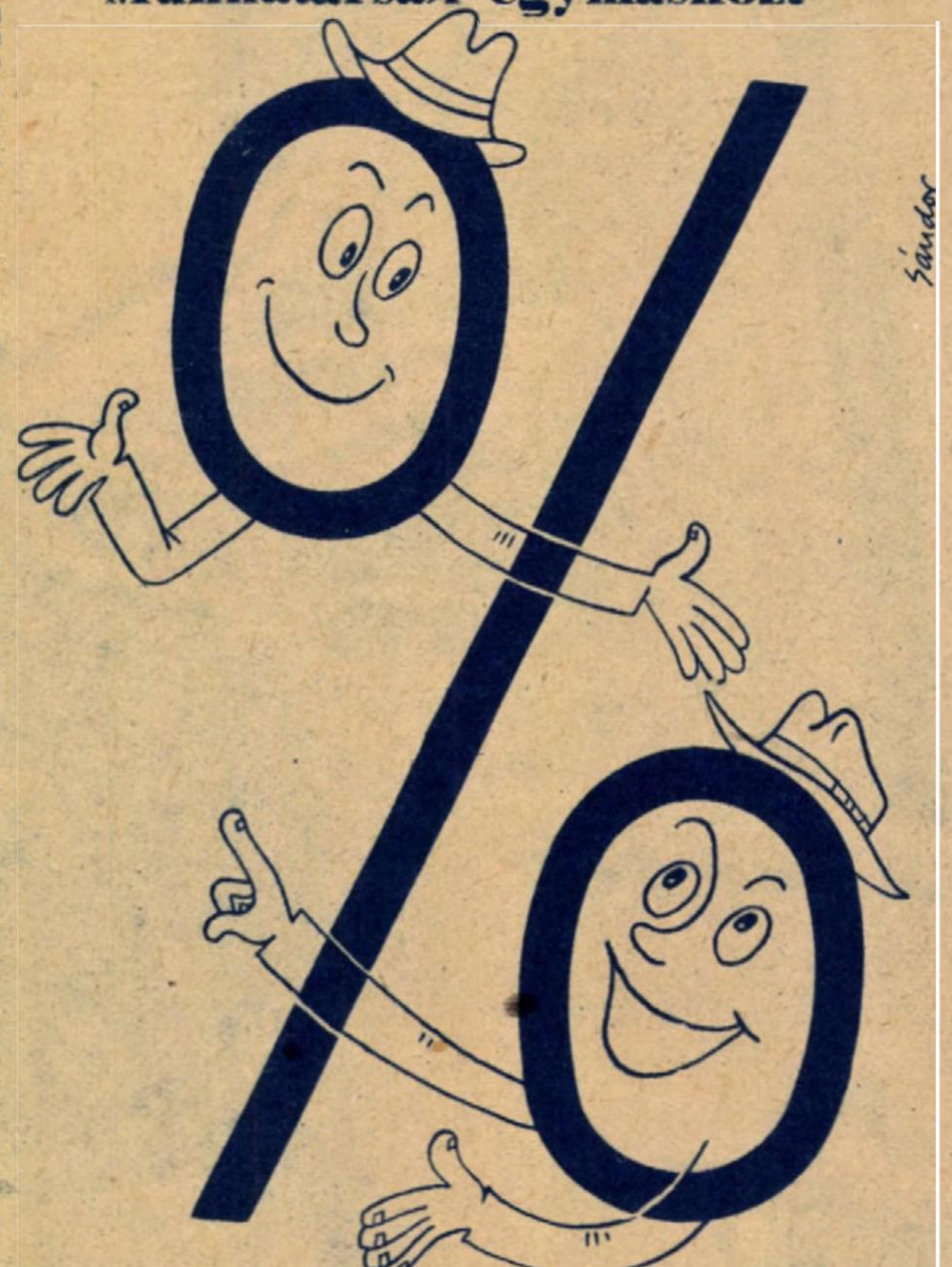

— Na kolléga úr, hogy van megelégedve a mostani elfoglaltságunkkal?

— Remekül! Sokkal szívesebben mutatom a sztahánovista munkások óriási teljesítményeit, mint azelőtt a tőkések óriási kamatlábait.

Pistike tiltakozik

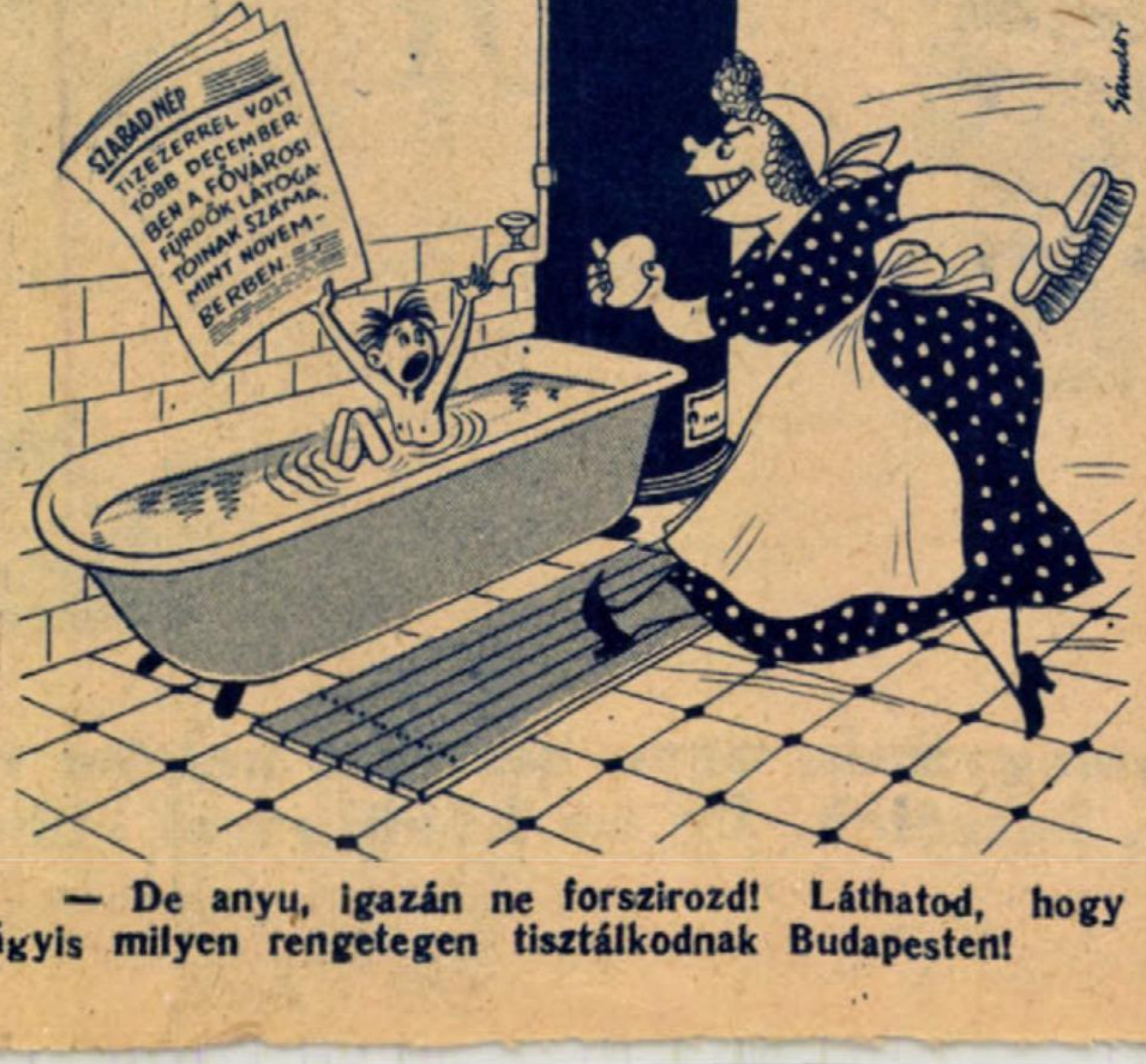
SZABAD NÉP
TIZEZERREL VOLT TÖBB DECEMBERBEN A FŐVÁROSI FÜRDŐK LÁTOGATÓINAK SZÁMA, MINT NOVEMBERBEN.

— De anyu, igazán ne forszirozd! Láthatod, hogy úgyis milyen rengetegen tisztálkodnak Budapesten!

Londoni levél

Az angol élelmezésügyi miniszter ugyan többször kijelentette, hogy az angolok élelmezési helyzete katasztrófális, de az ő szava nekünk nem garancia. Most azonban egy pesti tisztviselő levelet kapott Londonban élő barátjától, amely levélnek szavahihetőségében semmi okunk kételkedni. Ime az írás:

„A dollárválságot" követő élelmiszerhiány előtérbe hozta a bálnát, mint tápcikket és ezért a következő jelentést közlöm veletek a bálnafrontról:

A bálna igen nagy állat. Hogy pontosan mekkora, azt sokáig nem tudták, mert csak tengerészek elbeszéléséből ismerték és az elbeszélt bálna nagysága a tengerész által elfogyasztott rum mennyiségétől függött. Ugyanígy nem tudták: hal-e, vagy másféle állat. E kérdések körüli vitákból nőtt ki a balneológia tudománya. A balneológusok lemérték a bálnát és megállapították, hogy emlős állat, amely kicsinyeit és újabban az angol népet is táplálja. Az angol nép eddig főleg margarin formájában ette, de most hús formájában is eszi, illetve enné, ha bírná. A bálna rendkívül rosszszagú állat, de felettébb értelmes és tudja, hogy milyen rosszszagú, ezért orrán keresztül állandóan friss tengervízzel locsolja magát, azonkívül egy zacskó parfőmöt is hord magával arra az esetre, ha más bálnákkal közeli viszonyba kerül. Ezt a parfőmöt a bálnából kivonva, az angol nők is használják hasonló célokra

A bálna azt is jól tudja, hogy az angolok megeszik, ha elkapják és ezért elkerül minden olyan helyet, ahová angol turisták beteszik a lábukat és 500 kilométerre nem közelíti meg a Cook fiókirodáit. Ezért található a bálna csak a Sarkvidék elhagyott vizeiben.

A bálnát tehát vadászni kell. Ez úgy történik, hogy a vadászhajó rengeteg kötelet visz magával egy óriási spulnin. A kötél egyik végére egy óriási horgolótűt erősítenek, amelyet ágyúval a bálnába lőnek. Ha ez sikerül, akkor a hajó visszaviszi a kötél másik végét a legközelebbi kikötőbe, ahová aztán a bálnát behúzzák. A bálna megfőzése és feltálalása mind nagysága, mind illata miatt bonyolult dolog és ezért kétlem, hogy egyhamar megpróbáljátok, hacsak olyan helyzetbe nem kerültök, mint mi, amitől isten mentsen. De azért ízelítőül receptet is közlök:

Egy 15—20 méter hosszú bálnát gőzfűrésszel vékony szeletekre vágunk. A gyomrában található esetleges hajóroncsokat, vagy robbanó aknákat eltávolítjuk. Aszfalttörő géppel félméterenként lyukakat fúrunk bele, hogy sütés közben a zsírja kifolyjék és ne kelljen öntözni. Emelődaruval ráemeljük a szeleteket 2—3 szalmakazalból készült ágyra és a szalmát meggyujtjuk. Miután szépen megpirult, kotrógéppel és vasvillával tálaljuk. Főzés esetén tanácsos a húst gőzhengerrel kiklopfolni. Italnak bálnaszörpöt adjunk hozzá...

Én egy félkilós bálnasteakkel kisérleteztem. Az illat csökkentése céljából erősen fűszerezett paprikás szelettel próbálkoztam. — Mondhatom, nagyon gusztusos volt a gázmaszk ablakán keresztül, de, sajnos, gázmaszkban nem lehet enni, anélkül meg nem tudtam a bálnával egy szobában maradni. Erre kénytelen voltam lemondani az inyencségről és kitettem a macskának. A macska egyszer megszagolta és kivándorolt Észak-Angliába."

(Kováry)

LIDI NÉNI

Lidi néni okos asszony hírében áll a faluban. Amit az is mutat, hogy vagy negyven esztendővel ezelőtt, amikor az ura egyszercsak elkezdett kocsmázni, azt mondta neki egy délután fejcsóválva:

— Ejnye, ejnye János, már félhat, oszt még mindig itthon van? Induljon már, mert elkésik! Itt van e, sütöttem egy pár pogácsát, vigye magával, arra jobban csúszik a bor!

János gyanakodva nézett rá.

— Mit dirigálsz? — horkant fel. — Ne küldözgess te engem, azt csinálom, amit akarok!

Avval leült a kemence mellé s még ma is ott ül, pedig azóta negyven esztendő telt már el.

Hát ilyen asszony Lidi néni.

— Hány esztendős, Lidi néni? — kérdeztem tőle a minap.

— Én? Hát én még csak hetvenhárom vagyok.

— Csak? Lidi néném!

— Hát. Mert Toka Mari már hetvenhárom és fél. Oszt hol van tőlem! Átgyalogolok én még máma is a szomszéd faluba, pedig az három és fél kilométer.

— Mi dolga van a szomszéd faluban, Lidi néni?

— Mozi van ottan — nevet szemérmesen Lidi néni. — A Hároméves Tervbe kapták. Az Ötévesbe mink is megkapjuk, meg telefont is. Az jó dolog lesz.

— Csak nem akar telefonálni, Lidi néni?

— Hát már hogyne akarnék! Van nekem kivel beszélni. A lányom tisztviselőné Pesten, a fiam meg munkás!

— Aztán most hová készül, Lidi néni?

— Én fiam? Megyek az egészségházba. Meg akarom csináltatni a fogaimat Nem vagyok én még hetvenhárom és féléves, mint a Toka Mari, hogy fog nélkül járjak, csak hetvenhárom vagyok én. Olvasni meg írni is tanulok közbe! Sokat kellene nekem pótolni!

— De Lidi néni, a maga korában...

— Mért fiam, hetvenháromesztendős vagyok még csak, mire az ötéves terv is meglesz, akkor is csak hetvenhét-hetvennyolc leszek még! Mi az a hetvenhét esztendő fiam? Egészségházunk van, lesz a faluba hamarosan kultúrház, mozi, gépállomás, jó bekötőút, új híd, autóbusz szalad a falun keresztül!

Most patkoljak el fiam, amikor jó minden? Ha bolond vónék! Most kezdődik csak a mi életünk!

Itt elhallgat Lidi néni, kifújja az orrát és nagyot sóhajt.

— Haj, haj...

— Mi baj, Lidi néni?

— Érzem már azért én is a kort! Ha tíz évvel fiatalabb volnék fiam, biciklizni is megtanulhatnék...

Gergely Miklós.

Karácsony NYUGATON

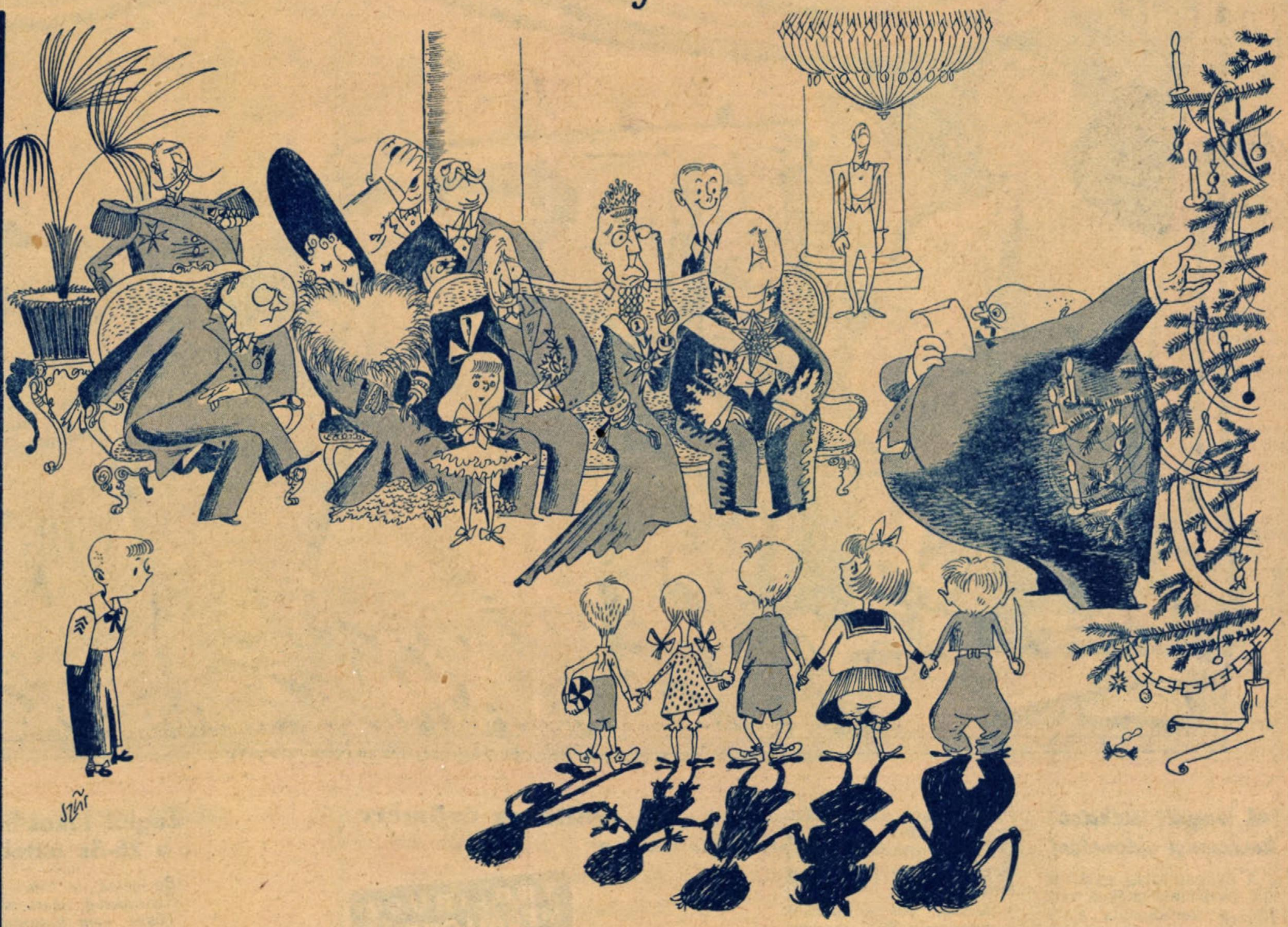

A szónok: Nem is az a pár ruhadarab, hanem a szívjóság az, amivel a minden anyagiasságon felülemelkedni tudó, nemesszívű adakozók emelték ünnepünk fényét...

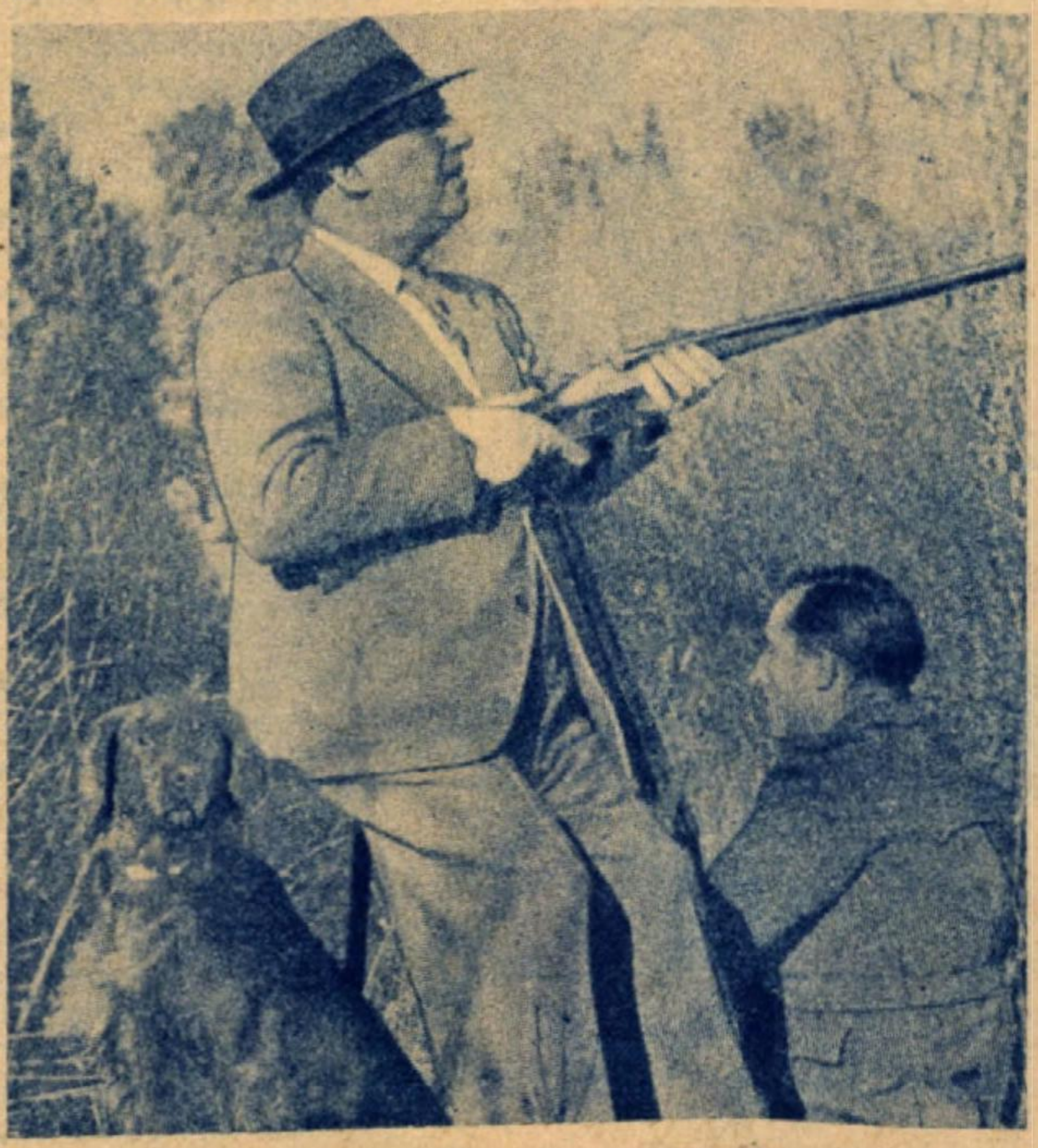

Franco, a sportember

A „Life” című amerikai magazin egyik legutóbbi számának 13-ik oldalán látható ez a kép, amelynek aláírásából kiderül, hogy Franco nagy sportember és miként az ábra mutatja, nagy előszeretettel vadászik foglyokra.

*

Ugyanannak a számnak a 24-ik oldalán látható képből már az is kiderül, hogy a fogolyvadászat eredményes volt, mert a kép bemutatja a madridi új, tízezer fogoly befogadására alkalmas börtönt.

*

A harmadik kép, amely a nagy fogolyvadász lebukását ábrázolja, későbbi időpontban fog megjelenni és valószínűleg nem a „Life”-ben.

Sztrájkolnak a londoni elektromosművek

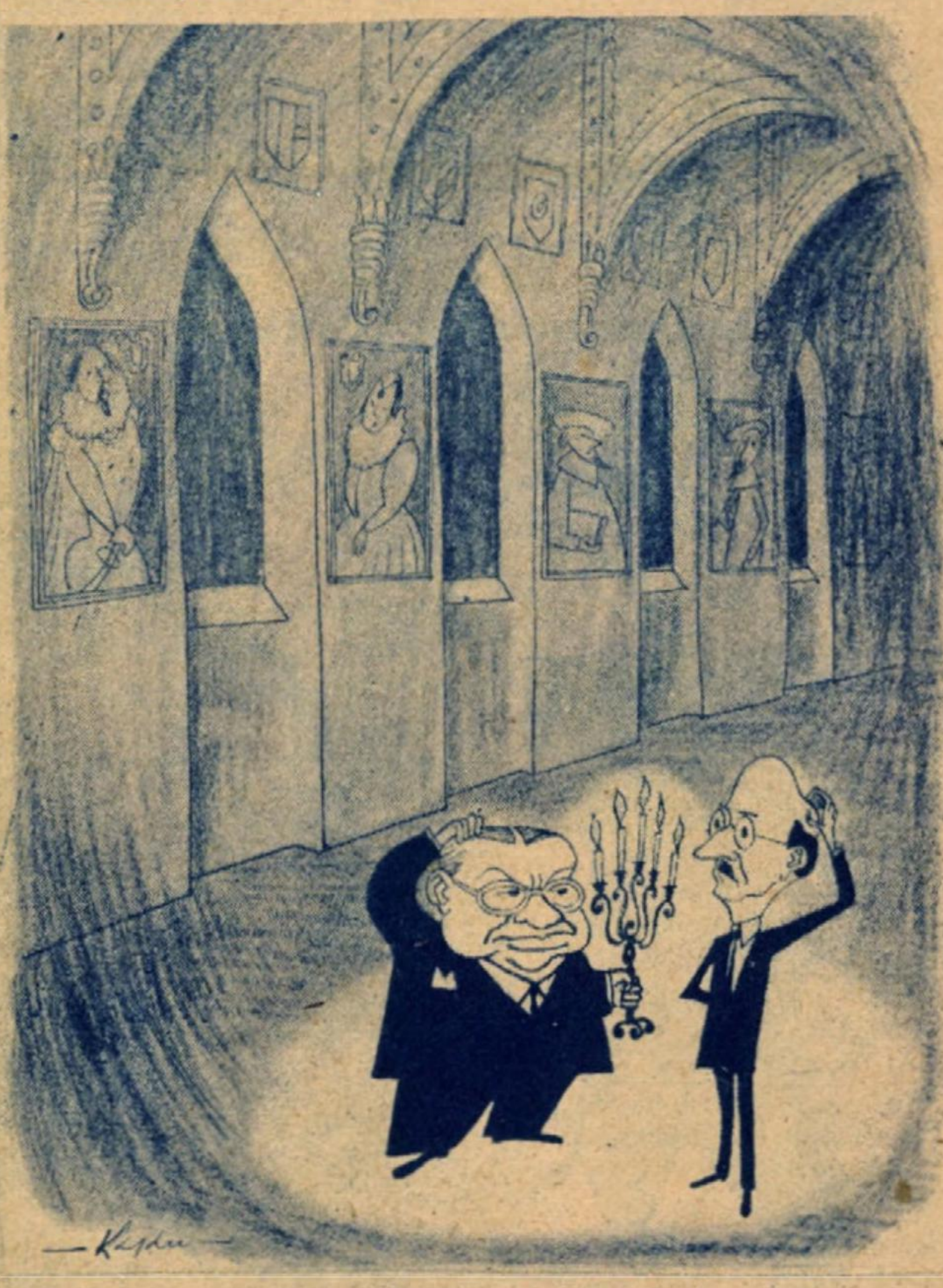

Attlee: Na most mikor tudunk majd hazamenni a parlamentből?

Bevin: Nem az a fontos, hanem az, hogy meddig tudunk még itt maradni a parlamentben?

Rímek a RÉMEKRŐL

Akiknél a memória
Ottan fészkel, hol az agy,
Emlékeznek Drakulára,
Aki rém volt, s igen nagy.
Kedves rém volt, megszerettük,
Tisztogattuk, vakartuk
És hogy a por be ne lepje,
Ponyva közé takartuk.

Nagyanyánk is, miközben a
Rokka mellett orsózott,
Drakulára gondolt és a
Háta közben borsózott.
Ámde ma már az ő neve
Igencsak megfakula,
Van itt bőven konkurrens, hát
Minek ide Drakula?

Jobbra Tító lidérckedik,
Balra Franco látható
Athén felől a mészárszék
Szaga szinte átható.
És ahol a citrom virul,
Ott a Scelba ténykedik,
A gall kakas országában
Meg a Moch legénykedik.

Mindegyik e rémek közül
Drakulának mehetne,
S ugyanakkor mindegyik egy
Szivességet tehetne;
Ráfeküdne minden „ur” egy
Óriási ponyvára;
Kiráznánk — és így valamit
Hozna is a konyhára!

PÁLYI JENŐ.

Elkésett reklamáció

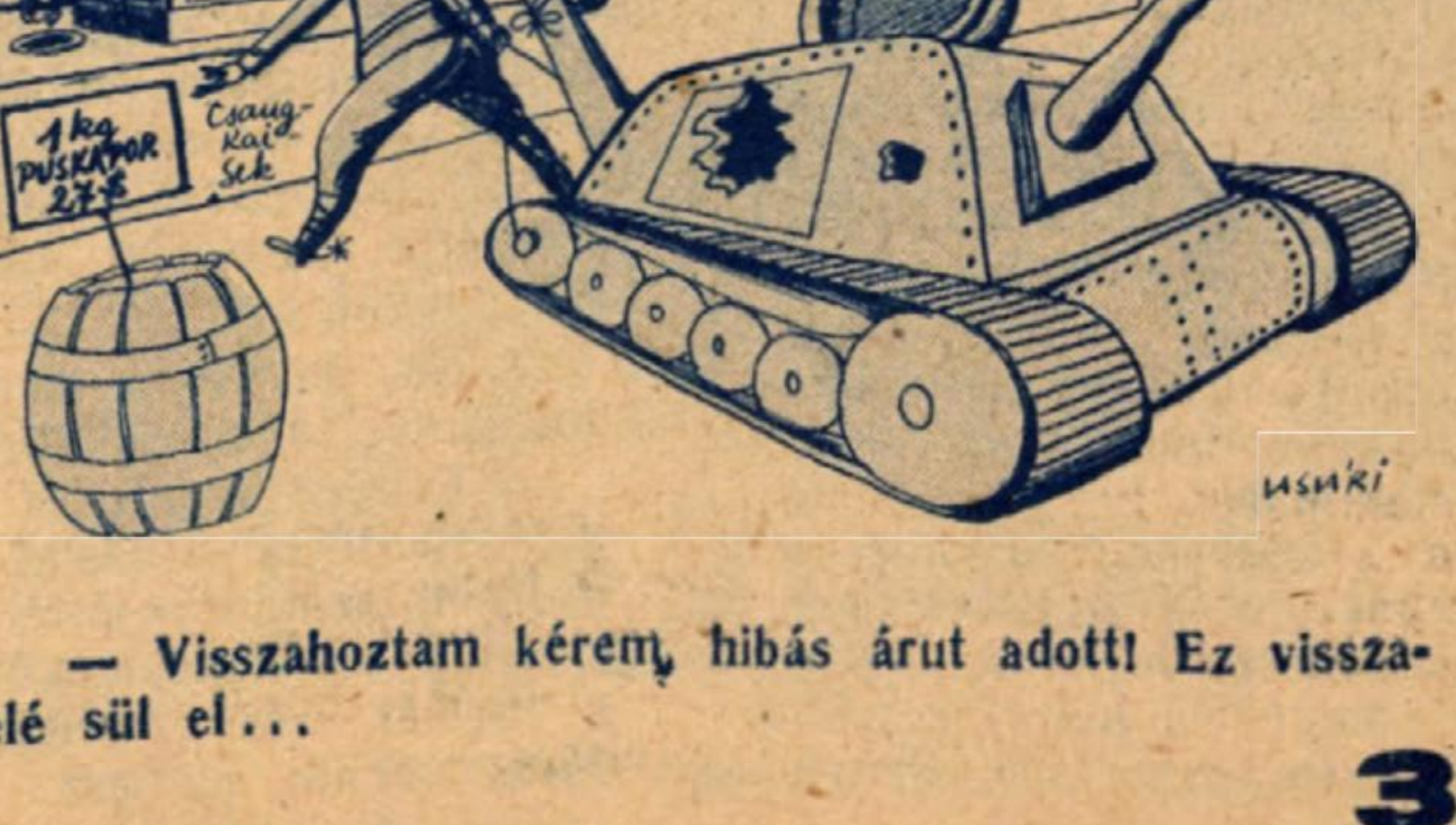

— Visszahoztam kérem, hibás árut adott! Ez visszafelé sül el...

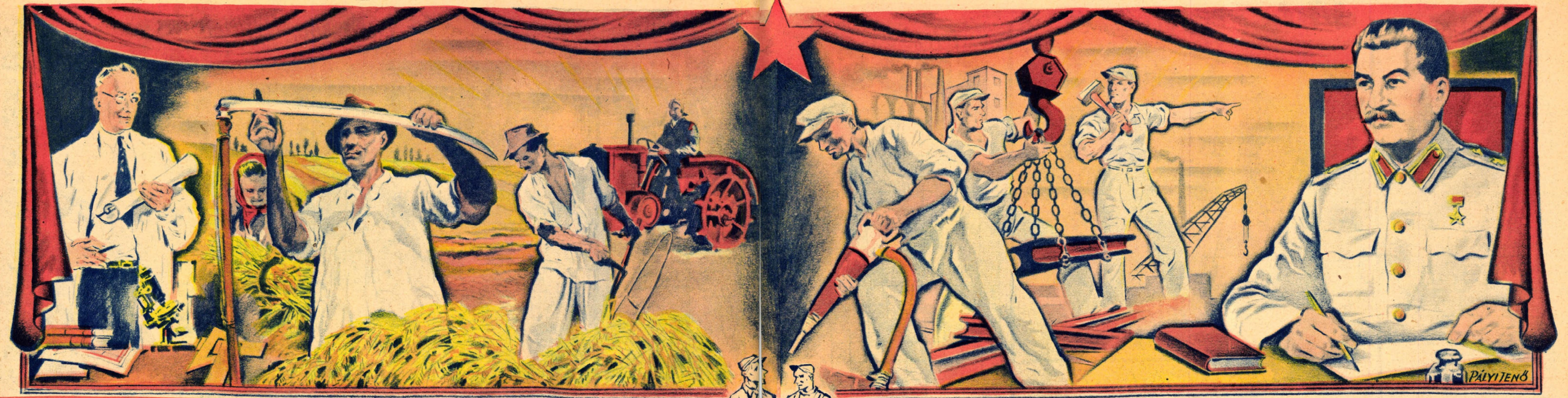

A nyugati játékpiac karácsonyi ujdonságai

A nyugati világ gyermekeit csodálatos játékok várják a karácsonyfa alatt. Van kis vasút, ami minden állomásnál megáll és ilyenkor a miniatür kalauz egy véresre vert kis négert lök ki az ajtón, a „Csak fehéreknek” feliratú miniatür vagonból.

Népszerű lesz a házi linch-készlet is, amiben kis csuklya, kötél és szurok van, továbá két korbács.

Rengeteg társasjáték is készült.

A „Ki fut gyorsabban?” című játékon kis kuomintang-tábornokok futnak, a „Panama” nevűben pedig apró B. 36-osok hullanak lefelé.

Vannak persze játékok a munkanélküliek gyermekei számára is. Ilyen a malomjáték, ami két hüvelykujjal játszható és a vöröspecsenye.

Végül van egy veszélyes játék is. Ezt a háborús uszítók játszák a népek idegein és azt hiszik, hogy az a nyertes, aki legtovább tud játsszani. Ez a játék valószínűleg „Elverem a fenekedet” név alatt fog forgalomba kerülni.

Kuomintang-földrajz

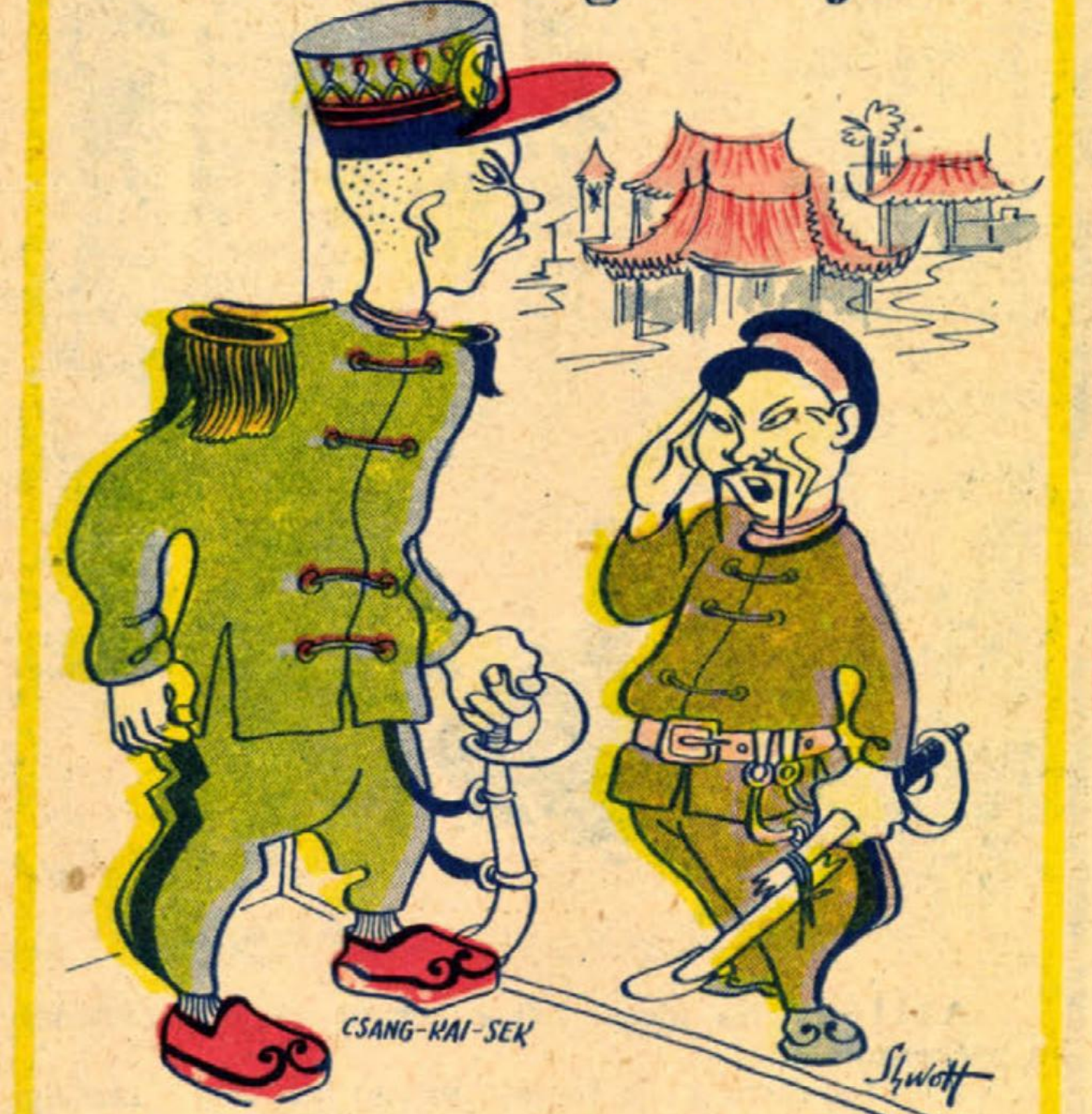

— Hány fővárosunk volt eddig?
— Huszonhét.
— Hát az hogy lehet?
— Kérem, ahol mi megállunk, az főváros.

Bonyodalom egy bolha körül

Czibulka és Fruczák operaelőadást néznek. Nemrég kezdték a második felvonást. Czibulka izeg-mozog, azután halkan odasúgja Fruczáknak:

— Te, én nem bírom tovább. Egy bolha rettenetesen csíp.

Fruczák visszasúgja:

— Menj ki és öld meg a bolhát.

Czibulka szótfogad, kikecmereg a széksorból és amikor kijut a folyosóra, megfelelő helyet keres.

De nem talál. Benyit az irodába, a kelléktárba, a színházi szabóműhelybe, de helyet nem lel. Végre félhomályos üres terembe jut. Boldogan veszi le kabátját, ingét, megkeresi benne a bolhát, amelyet kéjjel szétnyom. Megkönnyebbülten öltözik föl, kimegy a teremből és visszabotorkál a nézőtérre, barátja mellé, akit megkérdez:

— Na, mi volt a színpadon, amíg távol voltam?

— Először bejött az őrgróf, leszúrta a csalfa őrgrófnét, azután bejöttél te, levetted az inged, megölted a bolhát és felöltöztél. Most várjuk, mi lesz...

A trolibusz örömére

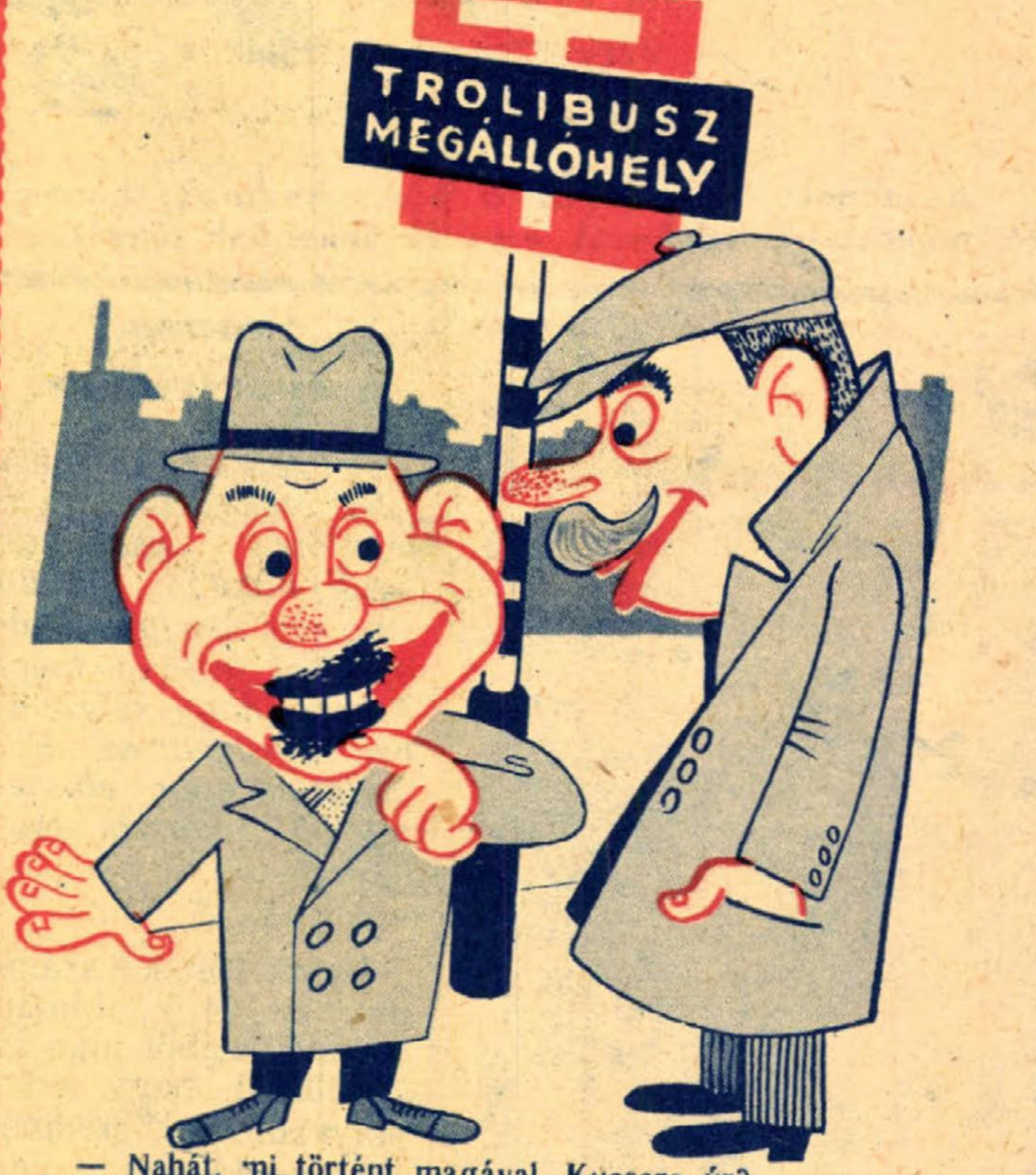

— Nahát, mi történt magával, Kucsera úr?
— Tetszik tudni, zuglói lakos vagyok és örömömben megcsókoltam az első frissen festett trolibusz megállótáblát.

Zuglói lakos búcsúja a 25-ös autobusztól

Ég veled, te kékre festett
Szörnyeteg, mert végre Pestet
Többé nem kinozhatod.
Rajtam nincs többé hatalmad,
Ne remélj tőlem irgalmat,
Menj utadra, jónapot!

Hányszor álltam egyre lesve
Téged várva reggel, este
A megállóhelyeken!
Téged várva eszelősen,
Hóviharban, langyesőben
Őszült a haj fejemen.

Jöttél tömve, dübörögve
S továbbmentél kiröhögve,
Mig csak álltam, álltam ott...
(S velem együtt mások szintén)
Ugyan hol lelsz ilyet, mint én,
Még egy ilyen állatot?

A Beszkárttal elvi harcot
Vivtam, mégis elviharzott
Folyton az orrom előtt,
Reklamáltam, leveleztem,
Dühömbe majd belevesztem,
Reggel, este lesve őt.

És ha néha felkerültem
Lépcsőn csüngve, kimerülten
Lógtam, mint gyümölcs a fán,
Igy utaztam télben, szélben,
Tisztelettel s félve kérdem:
Ezért szült hát jó anyám?

Trolibusz, te drága szerzet,
Alig várom már a percet,
Hogy végre meglássalak...
Most már tudom: minden este
Járműt esdve, szivrepesve
Csak téged kivántalak.

t.

A legifjabbak KARÁCSONYI AJÁNDÉKA a papának és mamának

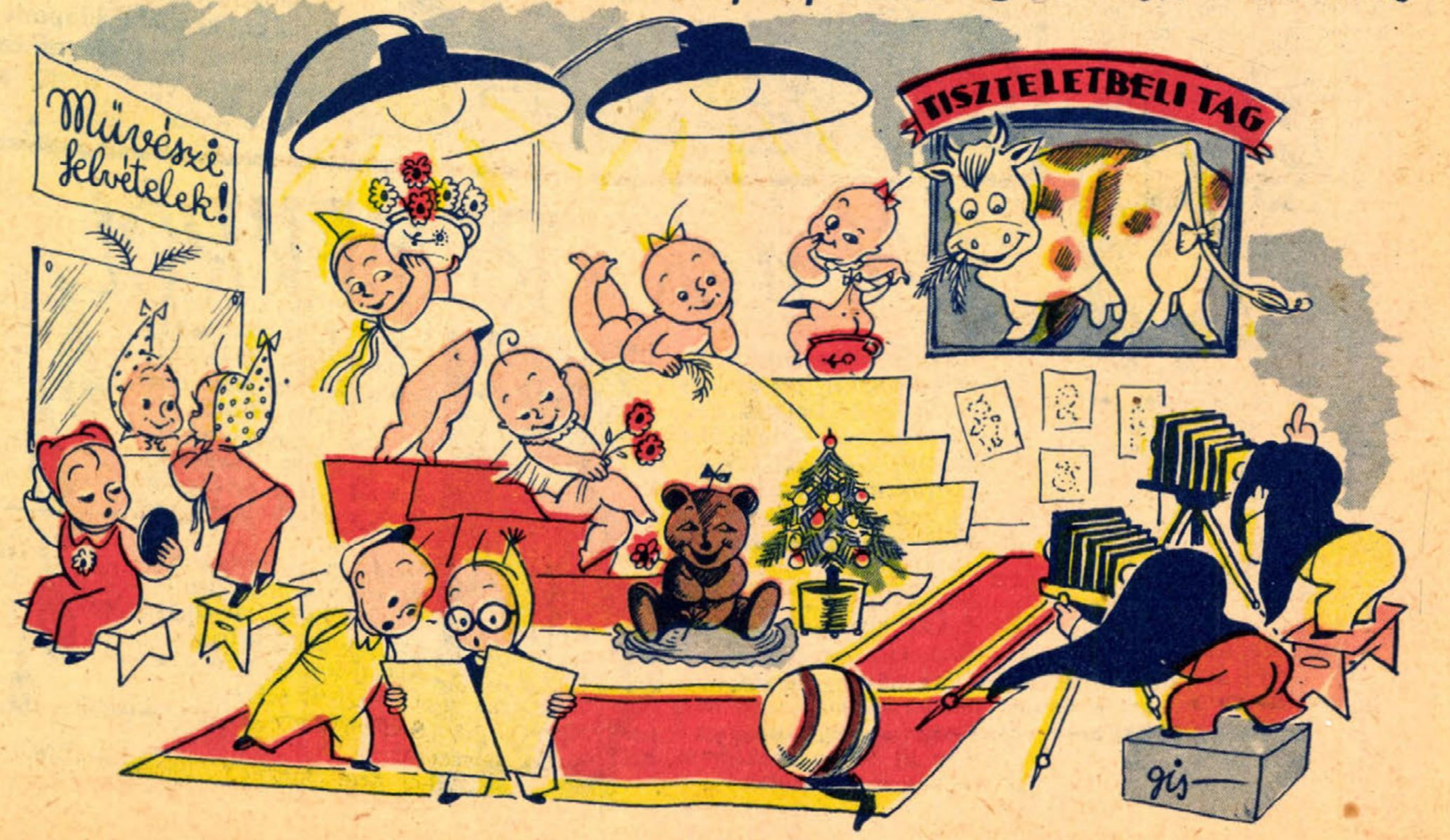

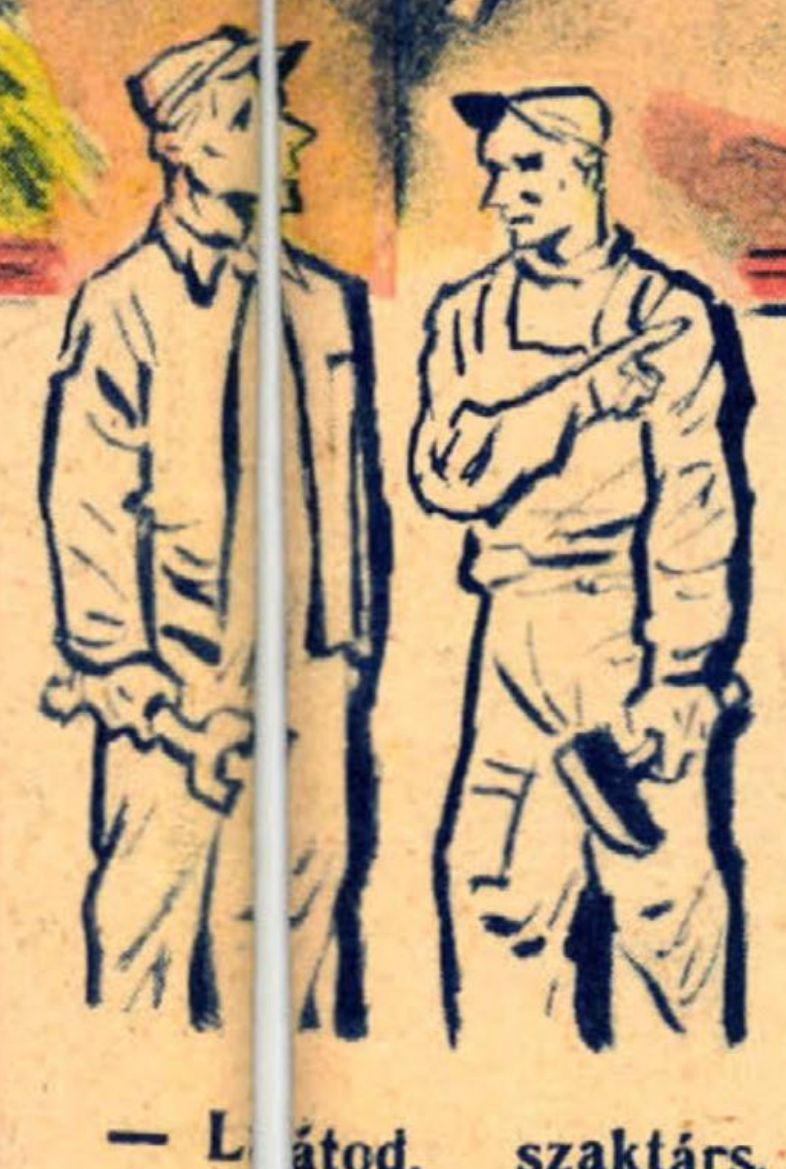

— Látod, szaktárs, azért tudunk mi mindnyájan valamennyiünkért dolgozni, mert ő egymaga valamennyiünkért dolgozik.

Zsiros Pál levele Kulák Péterhez

Komámuram, megkaptam a levelét,
Közlöm, bajom van énnékem is elég,
A paraszttól igen sokat lenyelünk,
Fene tudja, mi a bajuk mivelünk.

Eladtam egy lovat, kehes volt a ló,
Hát nem azt mondták rám mindjárt, hogy csaló?
Lám, még a ló helyett is csak mi nyelünk,
Fene tudja, mi a bajuk mivelünk!

Cselédemnek két jó pofont igértem,
Szaladt mindjárt a DÉFOSz-ba, nem értem:
Már az is baj, ha dolgos a tenyerünk?
Fene tudja, mi a bajuk mivelünk.

Az asszonnyal ha egyedül maradunk,
Összebújunk s rémhíreket faragunk,
De ilyet csak szépen csendben művelünk,
Fene tudja, mi a bajuk mivelünk.

Alig izlik nekem már a vacsora,
Alig vigasztal meg már az uzsora,
Nyúzás közben is sós könnyeket nyelünk,
Fene tudja, mi a bajuk mivelünk!

Karácsonyi vásár

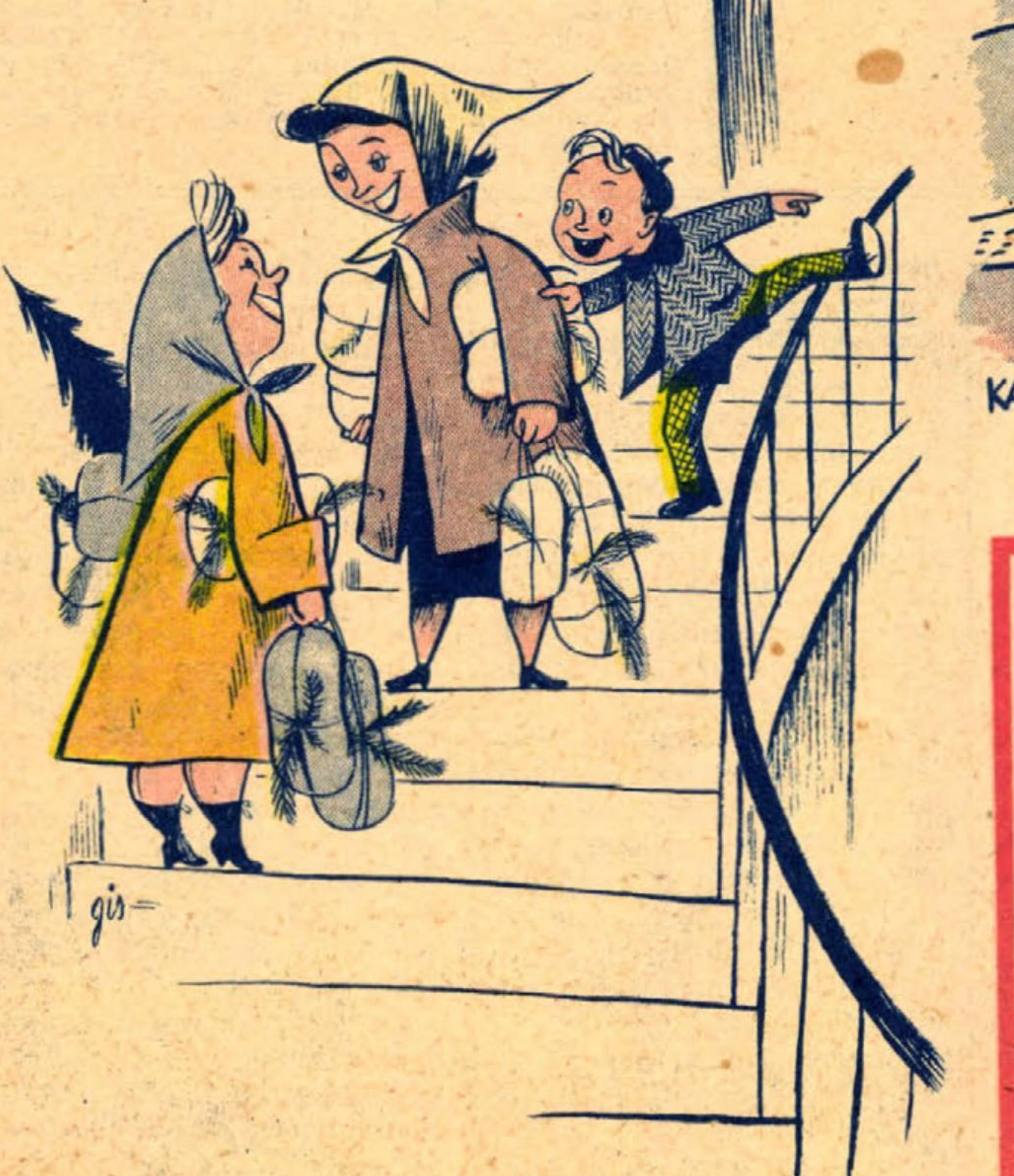

— Mit szól hozzá Köcsögné, hogy csökkentek az árak? A textil is olcsóbb lett.
— Anyu, akkor most már csúszhatok egyet a korláton?

— Mit szól hozzá, a vastüdőn kívül most a vasgyomrot is feltalálták az USÁ-ban!
— Kell is ahhoz a politikához...

Élelmiszerhiány Angliában

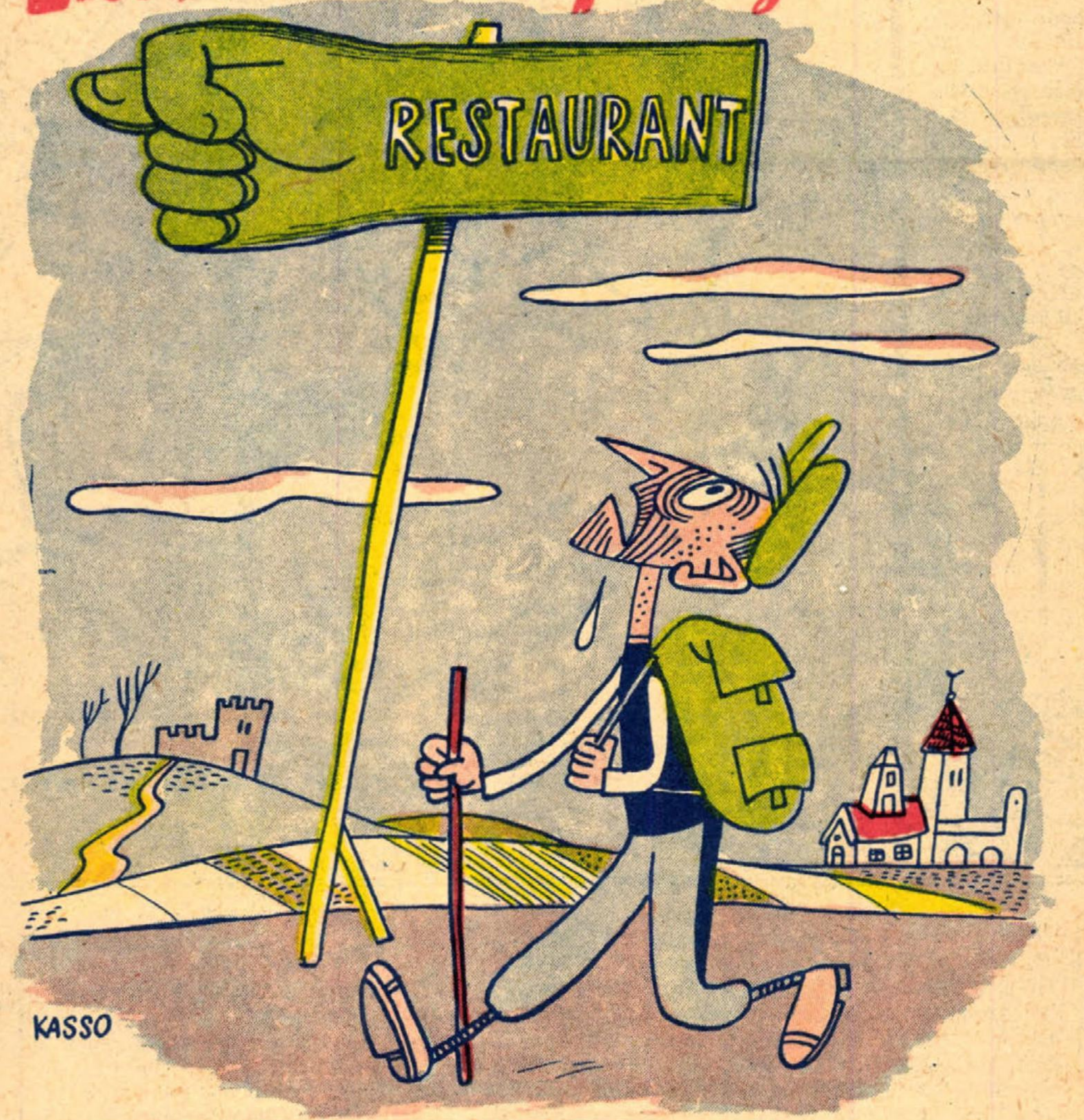

Az igazi boldogság

Az ismert bürokrata, aki fölött a bürokráciaellenes küzdelem következtében beborult az ég, elhatározta, hogy feleséget szerez, akivel szemben nyugodtan lehet továbbra is bürokrata. Ecélból rövid úton felterjesztést tett Kopácsi Mancikának házasságkötés céljából. Mancika szíve se volt kőből és a dolgok már odáig fejlődtek, hogy az ismert bürokrata és jegyese elmentek bútort vásárolni.

— Ennél az asztalnál remekül ebédelhetünk, — mondotta a vőlegény.

— Ezekben a fotelekben nagyszerűen elüldögélhetünk esténként, ha nem megyünk sehova, — állapította meg Mancika.

— Ebben a kombinált szekrényben nagyszerűen elférnek majd a ruháink, — választott tovább a vőlegény.

A gyakorlatias Mancika újabb darabbal gyarapította a lakberendezést:

— Kitűnően fogunk szunyókálni ezen a kettős rekamién.

— Nem bánom, — felelte a vőlegény, — de vegyük meg ezt a szép íróasztalt is, mert nincs számomra nagyobb öröm, mint egy jó alvás a megszokott helyen.

Arany János után

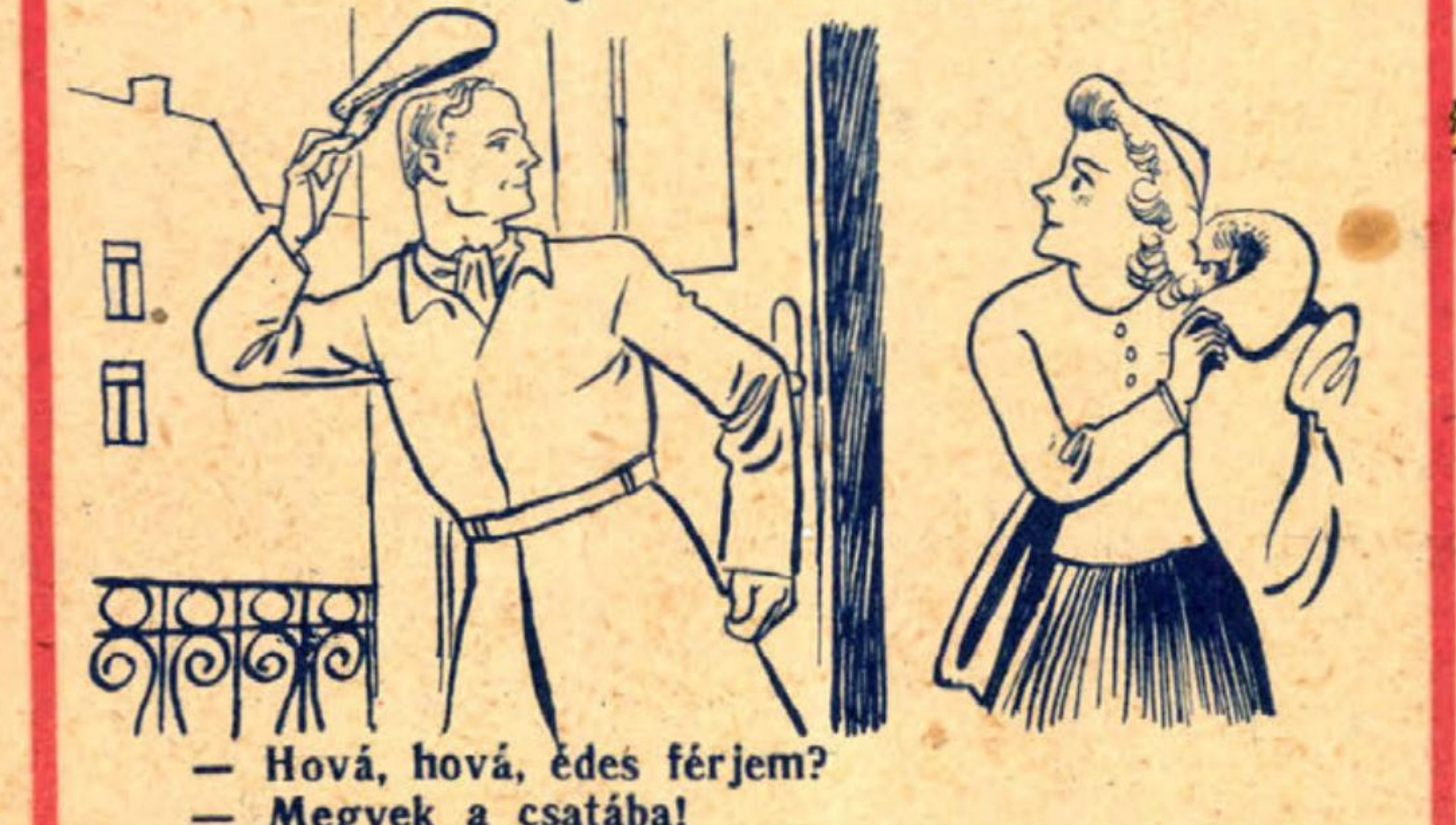

— Hová, hová, édes férjem?
— Megyek a csatába!
— Miféle csatáról beszélsz?
— A „Sztálingrádi csatáról”, amelyet a Royal Apolloban játszanak.
— Akkor nem „megyek”, hanem megyünk.

A FŐKERT télen is dolgozik

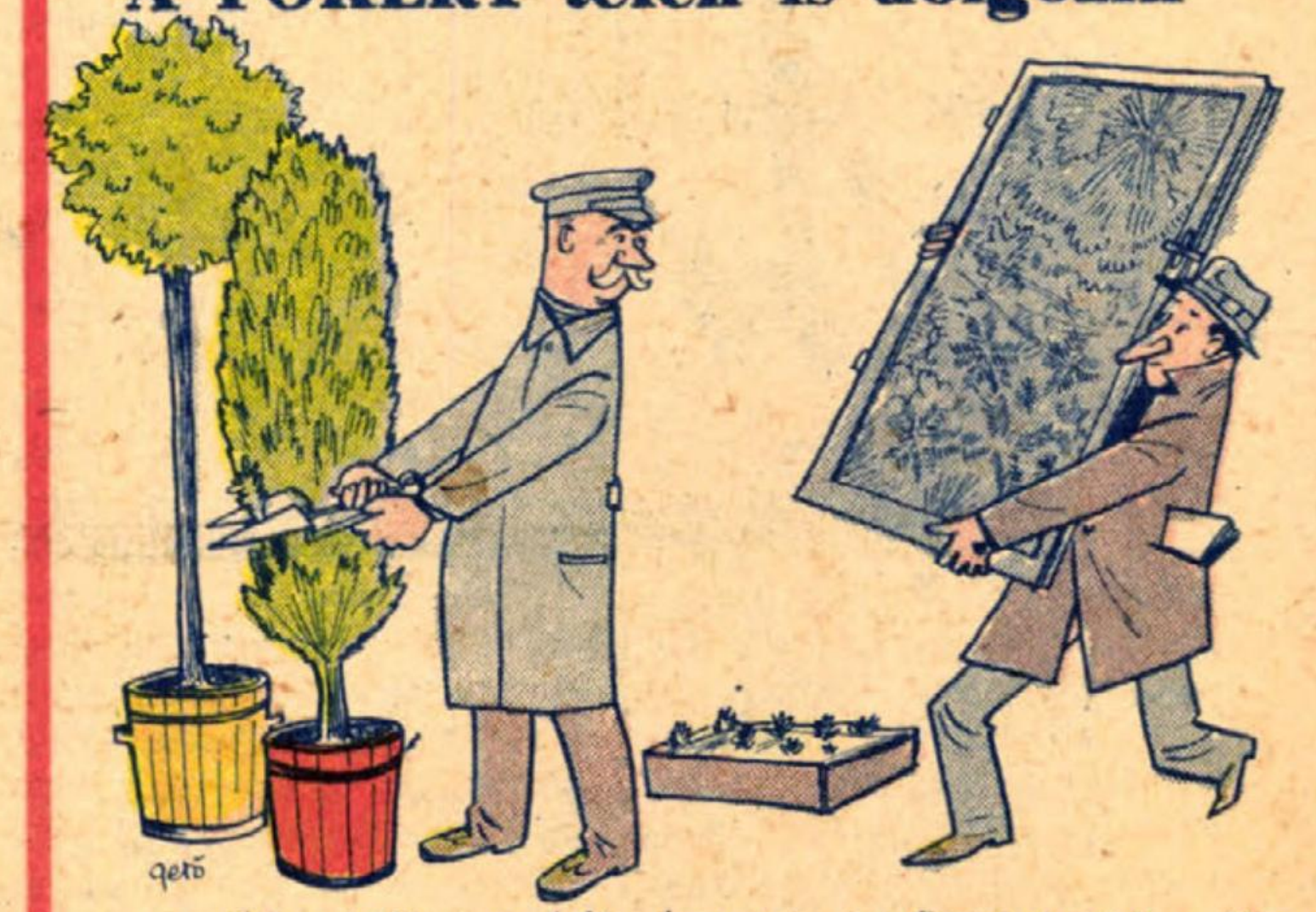

— Szeretnék egy-két hasznos tanácsot kapni a jégvirág ápolására...

Panaszos levél

Már elnézést kérek a Ludas Matyi szerkesztőségétől, hogy roppant komoly humoros munkájában zavarom, de kénytelen vagyok segítségét igénybe venni. Van ugyanis nekem egy feleségem, aki, mint általában a többi feleségek, esténként vacsora után megkezdi férje üldözését. S ez abban áll, hogy pontos, kimerítő nyilatkozatot követel arravonatkozóan, hogy mit főzzön másnap ebédre? Már a kérdés feltevése is hibás akkor, amikor az ember éppen jóllakott, ám mit meg nem tesz a férfiú a családi békéért. Szóval mi legyen másnap: nyilvánvaló, hogy disznópörkölt, vagy olyan felsál, vagy anyukám már régen nem volt rakottkáposzta, mit szólsz a gulyáshoz csipedlivel, egyszóval főzz, amit akarsz, a fontos csak az, hogy a tányérom tele legyen hússal!...

Én, mélyen tisztelt Ludas Matyi, minden este részletes előterjesztést teszek a másnapi ebédre vonatkozóan és mégis, a legnagyobb megdöbbenésemre feleségem állandóan főzelékkel és főtt tésztával etet engem. Végül is a napokban erősen kérdőre vontam, hogy mi az ördögöt beszélgetünk mi előző este rántottkarajról aranyló róseibnivel, vagy csülökről, amikor másnap csupasz kelkáposzta vigyorog a déli tányéromon? Feleségem, akit mint mondottam, erősen kérdőre vontam, a sorozatos főzelékmerényletet azzal indokolta, hogy — mint ez köztudomású — a hús most szinte napról-napra olcsóbb lesz. Már most ő rendkívül takarékos s ezért nem mer egyik nap sem húst venni, mert hátha éppen másnap lesz megint olcsóbb és akkor megeszi a méreg.... No, ez még mind semmi, van énnekem még panaszom. Szerettem volna magamnak egy szép tipusruhát venni karácsonyra. Ki is néztem a kirakatban, szövés, szabás kitűnő, pénzem is van már rá régen. Mégsem vehettem meg, nevezett feleségem miatt. Ugyanis aznap, mikor már majdnem megvettem a ruhát, leszállították az árakat. Most a feleségem azzal érvel, hogy a termelésünk nagy iramával még olcsóbb lesz minden, minek dobjuk ki hát az ablakon a következő árleszállítás differenciájának összegét! Közben lerongyolódok, másik ruhámat pedig kihiztam. Ha ez így megy tovább, meztelenül fogok járni, addig, míg a ruhát már ingyen adják, akkor ugyanis a feleségem nem fog attól félni, hogy ráfizetünk... Tisztelettel kérem tehát a t. Ludas Matyit, hasson oda, külső és belső jóvoltom érdekében, hogy népi demokráciánk ne olcsóbbítsa folyton a közszükségleti cikkek árát...

Üdvözlettel egy ember, aki nem vegetárius, ellenben szereti a rostélyost:

Bodó Béla

Washingtonban

Achesonhoz lihegve rohan be a titkára:

— Szörnyű! Már megint lebukott egy csomó kémünk!

Acheson büszkén felveti a fejét:

— Azonnal intézkedem!

— Milyen lesz az intézkedés? — kérdi kiváncsian a titkár.

— Megszámolom, hogy mennyi maradt.

JAJ, de praktikus!

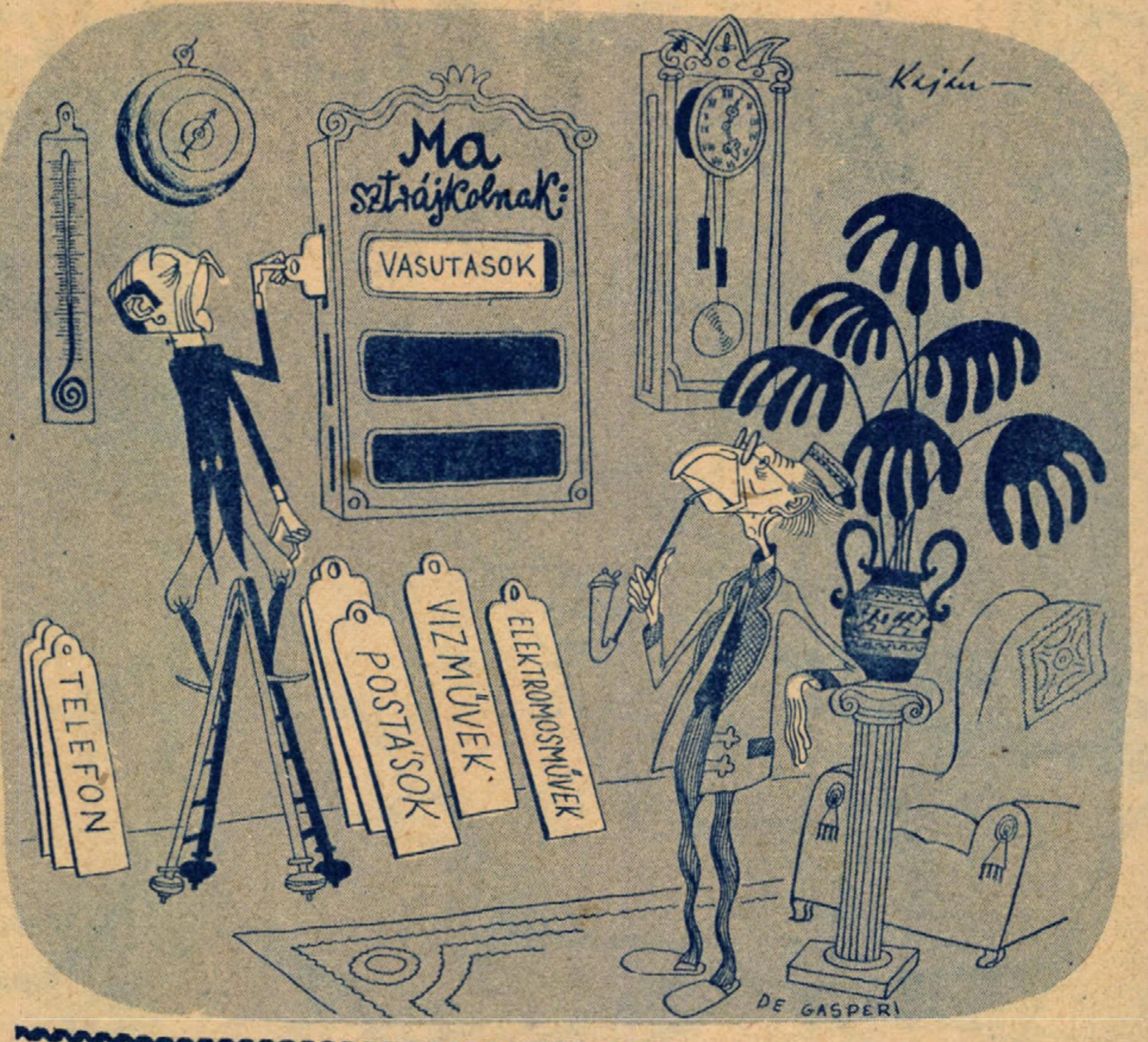

Névrokonság

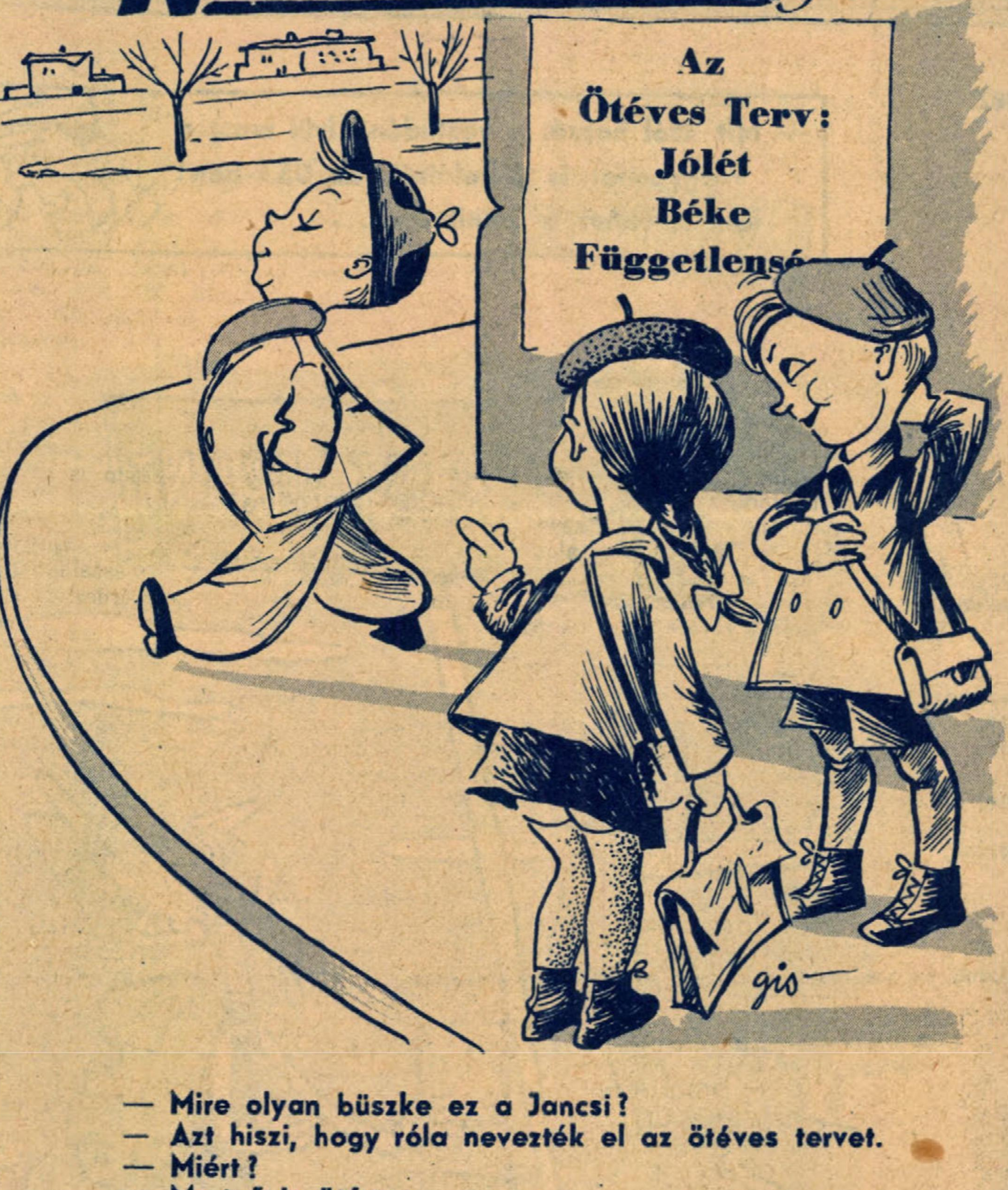
Az Ötéves Terv: Jólét Béke Függetlensé
gis

— Mire olyan büszke ez a Jancsi?
— Azt hiszi, hogy róla nevezték el az ötéves tervet.
— Miért?
— Mert ő is ötéves.

kicsi, de ERŐS

Azok között, akik keresztrejtvényünket helyesen fejtik meg, az alábbi díjakat osztjuk ki:

I. díj: 50 forint.
II—VI. díj: 1—1 szép könyv.
VII—X. díj: lapunk ¼ éves előfizetése.

A megfejtéseket január 2-ig levelezőlapon erre a címre kell küldeni: Bp., V., Honvéd-utca 10.

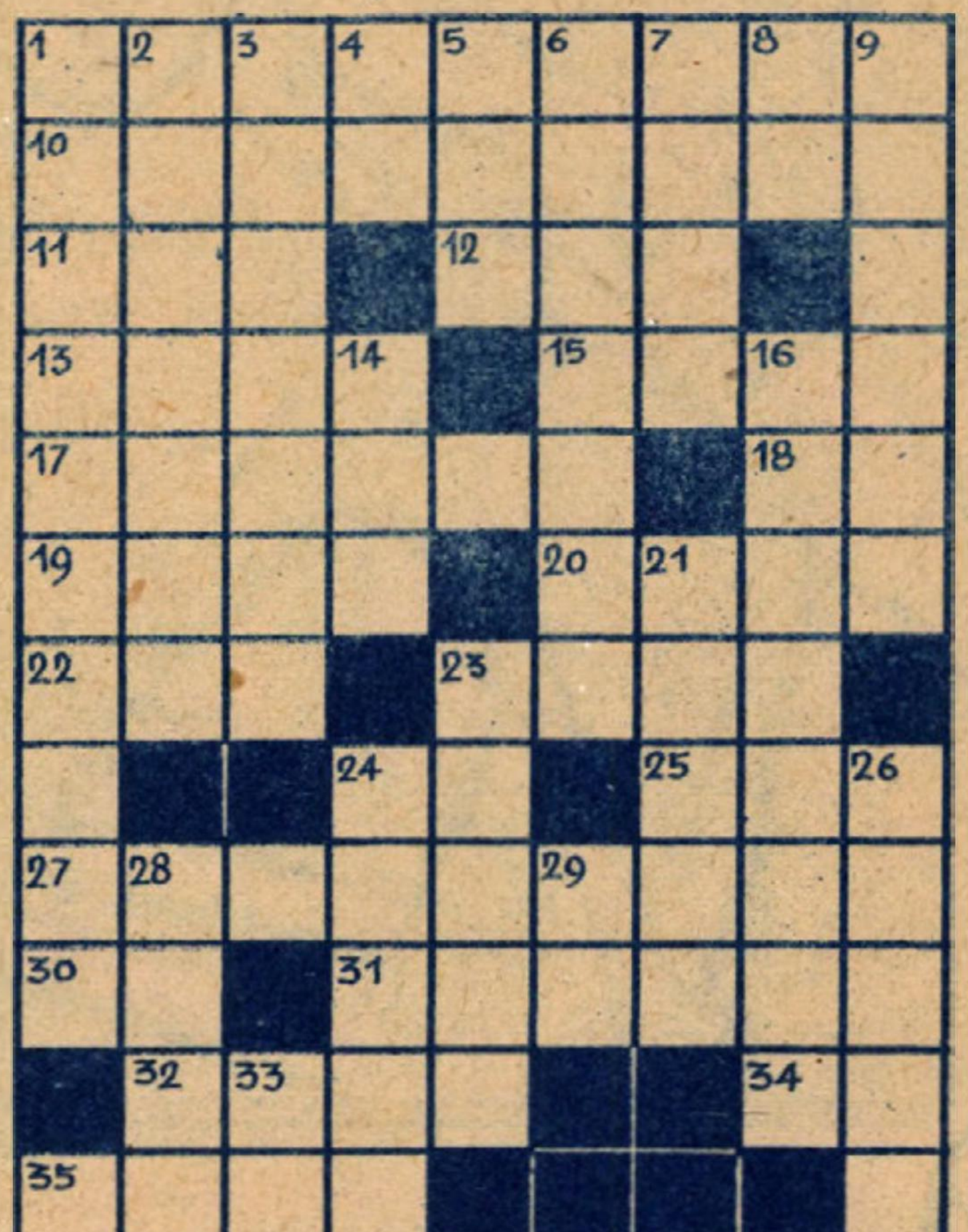

VÍZSZINTES:

1. Dél-Amerika déli része. — **10.** Mocsárvidék Versec mellett. — **11.** Fogoly. — **12.** Címzésrövidítés. — **13.** Káin áldozata. — **15.** Sztálin szülővárosa. — **17.** Idegen női név. — **18.** Német prépozició. — **19.** Névmás többese. — **20.** Papa — zsargonban. — **22.** ...putin. — **23.** Francia munkásáruló. — **24.** K. O. — **25.** Viziemlős. — **27.** A Balaton egyik szép helye. — **30.** Állat lakása. — **31.** Szeszesital francia neve. — **32.** Bútordarab. — **34.** U. H. — **35.** A víz 100 foknál.

FÜGGŐLEGES:

1. Szurinám fővárosa. — **2.** Az USA egyik állama. — **3.** Olasz folyó. — **4.** Latin prepozíció. **5.** Jó — más nyelven. — **6.** Európa második legnagyobb állóvize. — **7.** Egyike a legrégibb magyar családneveknek. — **8.** Nemzet. — **9.** Sziget a Saronitengeröbölben. — **14.** Meg kell foltozni. — **16.** Német külügyminiszter, 1922-ben meggyilkolták. — **22.** A kereszteshadjáratok egyik nevezetes csatahelye. — **23.** Az Aranyos völgyében élő románok. — **24.** Kelleti magát. — **26.** Híres dán csillagász (1546—1601). — **28.** Az egyik kártyafigura. — **29.** S. G. — **33.** Z. R.

Megfejtések, nyertesek

PHARSALOS
HADIANYAG
IRA MAKK
LAKK NULL
OKAI IRA
DIL MAGNA
ERE CSODA
NIHIL S L
D B É KB
REFRAKCIO
OLEIN IZR
NYAKASSÁG

50. számunkban közölt rejtvényünk megfejtéséért a következők nyertek díjakat: **50 forintot nyert:** Pacsi Imre, közs. irodatiszt, Görgeteg. — **Egy-egy dísztárgyat nyertek:** Hille Valéria, Bp., Bródy S.-u. 36. — Várady Erzsébet, Szegvár. — Bálint Ferenc, Bp., Bartók Béla-u. 25. — Pólya Sándor, Szentes, Marx-tér 35. — Weisz Kálmán, Bp., Nagymező-u. 28. — **¼ évig kapják a Ludas Matyit:** Pusztay Ildikó, Tiszaujfalu. — Forrai Vera, Bp., Wesselényi-u. 69. — Juhász Sándorné, Törökbálint, Deák F.-u. 37. — Mánási Istvánné, Bp., Nádor-u. 34. A nyereményeket postán küldjük el.

Nem megyek orvoshoz

Nem kérem, engem még nem láttak orvoshoz menni. Magam kúrálom magam, meg az óbudai javasasszony. Most is van egy seb a bokámon, azt hiszik, rábízom a felcserre? Ördögöt. Szárított tehénganajt rakok rá, meg sülthagymát, egy kis pókhálóval körítve. Úgy elmulik, mint a pinty. Sajog tőle a seb, fáj kegyetlenül, de állom a sarat. Ezzel szemben az orvos hogy megkínozna. A seb különben ma valamivel nagyobb lett, meg az éjjel két fia is született, egyik a térdem alatt, a másik a hátam közepén. Változtatok a kezelésen. Most selyemhernyót rakok rá és forró ecetben gőzölöm. Kitűnő kezelés, időnként persze elájulok, de hát a gyógyulásért meg kell szenvedni. Érdekes! Reggelre újabb kelések dugták ki a fejüket és a nyelvem is megdagadt valamicskét. Felkelni már nem tudok, de a kiszolgálás kárpótol a fájdalmakért. Ágyba hozzák a kosztot, az ujságot, meg mindent. A feleségem megetet, felolvassa az ujságokat, megsimogatja a fejemet, egyszóval csodálatosan figyelmes. Nem volna semmi baj, csak ne akarna mindenáron orvost hivatni. Amíg élek, addig soha, — — nyögtem nyöszörögve, utána kötésváltás volt, amit végigordítottam, majd nyugodtan tűrtem, hogy megetessenek. Tegnap óta egyébként Jula néni tanácsára belsőleg is kezelem magam. Citromlét és petróleumot iszom, naponta féllitert és vazelinos kőport szopogatok. Egészen jó íze van, mindenesetre szívesebben szopogatom, mint a fidurin golityot, vagy mit, amivel az orvosok nyaggatnának. Muris dolog, újabban a fejemet is szaggatja valami, a halántékom majd szétreped. Meleg fazekat rakok rá, többet ér, mint féltucat aszpirin. piramidon vagy aceton. Ma kicsit meghült az egyik fülem, nem baj, tegnap úgyis megsüketültem.

Na végre beállott a javulás! Látod, hitetlen Tamásné, igazolva lett a gyógymódom. Ugyanis kellemes zsibbadás fogott el derékig. Úgyszólván nem is éreztem, hogy van lábam és egyebem. Fogom a lábam, merev, mint a kő. Fogom a combom, hideg, mint a jég. És olyan szép piros-fekete-lilás színben játszott a testem. Rögtön tudtam, hogy itt a krízis, holnapra olyan egészséges leszek, mint a makk.

— Asszony! — kiáltottam, — Asszony! Olyan kellemes zsibbadást érzek.

Jön az asszony és ahelyett, hogy együtt örülne velem, elkezd óbégatni:

— Jaj nekem, jaj nekem, ajajaj, hajajaj! Üszkös lett a lábad, mit csináljak veled? Jaj, mit csináljak? Rohanok orvosért, talán — még nem késő.

Sajnos, hirtelen megbénult a nyelvem, így hát papírra írtam le magándiagnózisomat a beállott javulásról. Az ostoba nem hitte el és szaladt az orvoshoz. Ezer szerencséje, hogy nem tudtam mozogni, különben megtépem a kontyát. Pár perc mulva jött az orvos, már a szeméből se nézett ki jó. Levette a fazekat a fejemről, kidobta a vazelinos kőport, kiöntötte a forró ecetet és betetetett egy mentőkocsiba. Hiába néztem rá gyilkos dühvel (nézni még tudtam), nem engedett a negyvennyolcból. Bevitt a kórházba, rögtön a műtőbe és mire három hét múlva magamhoz tértem, nem találtam a lábaimat.

Gondolhatják, kis hijja hogy fel nem robbantam a méregtől.

— Ezek vagytok ti, orvosok! — üvöltöttem — Egész életemre tönkre tettetek! Már a teljes gyógyulás küszöbén álltam és erre bosszúból, mert nem hívtalak benneteket, levágjátok a lábam!

Még tovább szidtam volna a sarlatánokat, de elájultam és mély álomba merültem. Gyönyörű álmom volt. Azt álmodtam, hogy ujra kinőtt a lábam és futóversenyt nyertem az olimpián. Sajnos, csak álom volt, mert felébredve láttam az orvosi bosszúvágy eredményét. De okulva az eseten, megfogadom, hogy ebben az életben, orvoshoz soha többé be nem teszem a lábam, ami annyival könnyebb, mert hiszen már nincs is.

És hogy mindent tudjanak, elárulom: csak azért nem pusztultam bele a műtétbe, mert utána rögtön és azóta is állandóan nagymennyiségű vazelinos kőport szopogatok.

Nagy S. József

Sztálini műszak

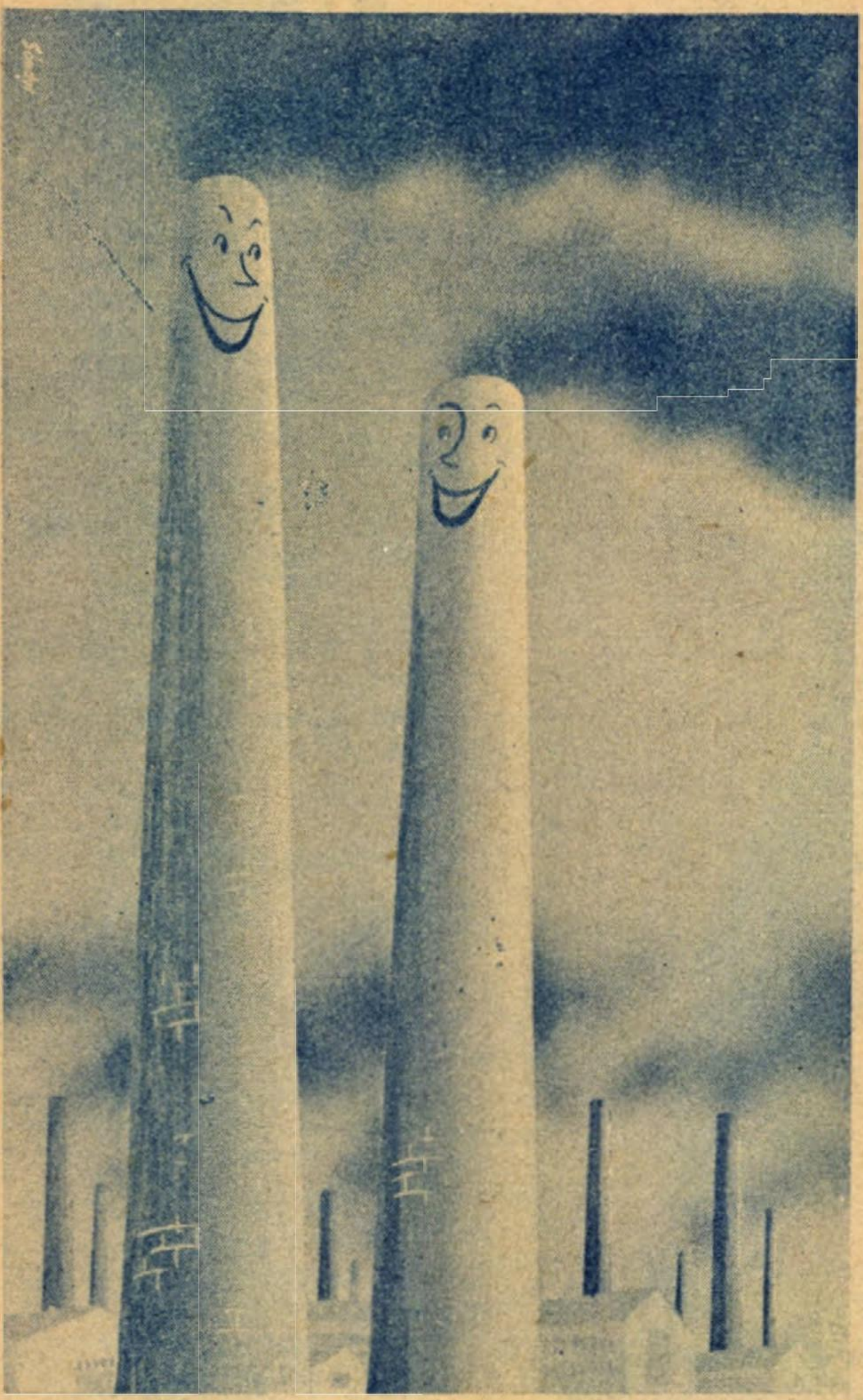

— Hallja, kollégám, sokat füstölögtem már életemben, de ilyen vidáman még soha.
— Miért?
— Mert ma ünnepeljük azt, akinek köszönhetem, hogy a jövőben is vidáman füstölöghetek.

Egy másfélkilós munkadarab kalandjai

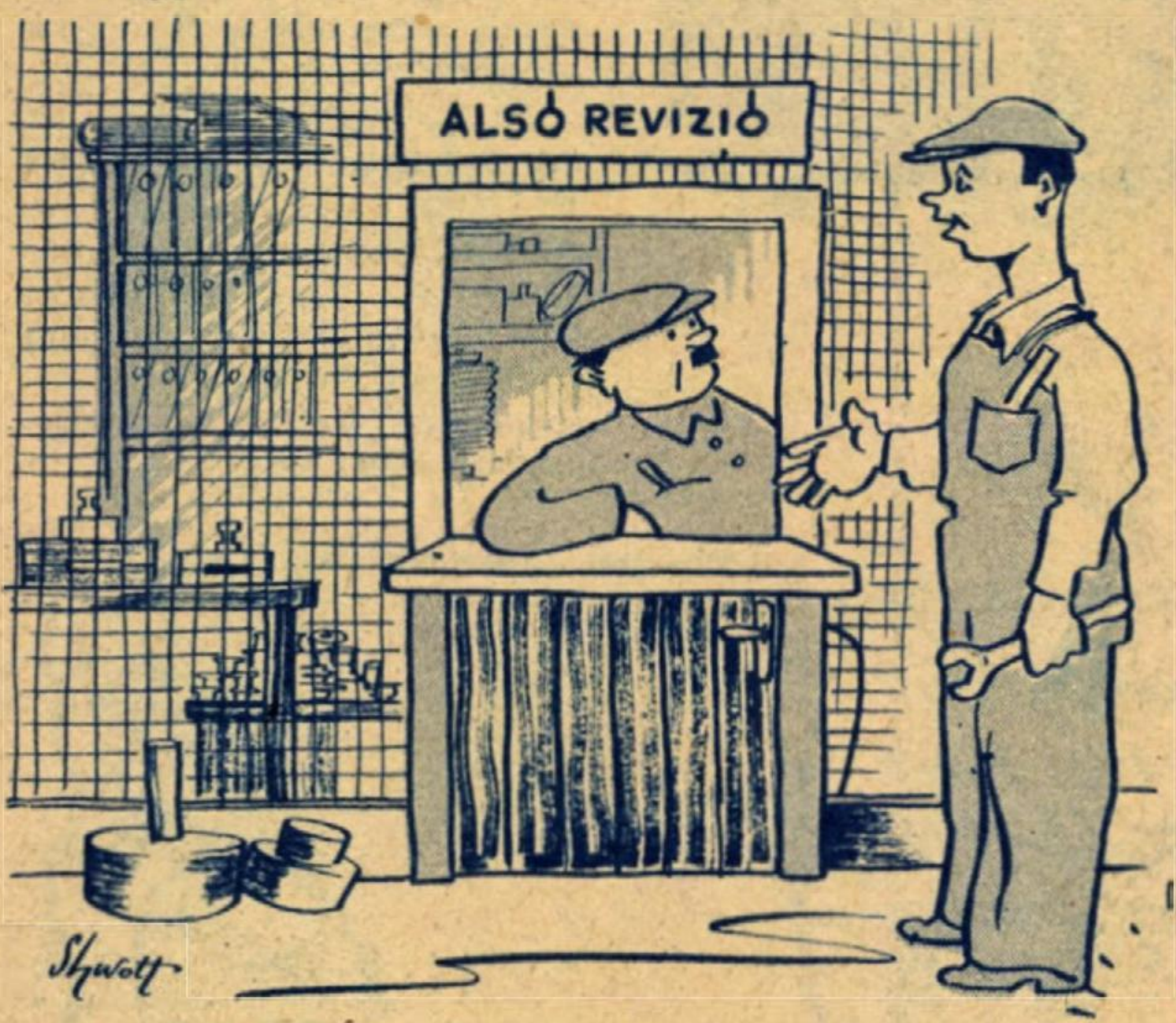

— Kérem az X. J. 356-os munkadarabot, Kovács elvtárs!
— Kocsit hoztál?
— Annak a másfélkilós anyagnak?
— A fenét annak. A hozzátartozó papíroknak, amiken elszámolják!

Ideális pihenés

— Gyerünk szívem csomagolni — lihegi Lufcsák Benő, a Halikra-feldolgozóművek vállalatvezetője. — Megkaptam a szabadságot, egy óra mulva indul a vonat...

Tíz perc mulva úgy tele van a bőrönd, hogy a fogkefét és a nyakkendőket csak nehezen tudja belegyömöszölni az egyik cipőbe. Az sem számít, hogy az egyik inggallér egy kissé kilóg a fedél alól, fontos az, hogy már itt vannak az állomáson. Csak ez a jegyváltás ne tartana olyan soká, ez a lökdösés, szorongás és oldalbakönyökölés, de az sem számít sokat, hogy közben letaposták az egyik tyúkszemét, sebaj, ott egye a fene, nem nagy veszteség, nől helyette másik. Az a lényeg, hogy már itt ülnek a vonaton és még öt perc hiányzik az induláshoz.

— Fékezz, Malvin — csap hirtelen a homlokára és leugrik, be az első telefonfülkébe. Halikrafeldolgozó? Arról van szó, hogy az egyik cégtől kértem árajánlatot, ha levél érkezik címemre, azonnal továbbítsák hozzám, mert ezt az ügyet csak személyesen tudom elintézni. Hogy mikor jön a levél? Lehet hogy holnap, lehet hogy két év mulva.

*

Az utazás fáradalmai után remek az alvás.

— Most két hét teljes nyugalmam lesz — mondja Lufcsák és felugrik, mert a telefonhoz kérik. Mikor visszajön, ádámcsutkája idegesen jár fel és alá. Sajnos azonnal vissza kell mennem, lehet, hogy estére, de lehet, hogy csak pár nap múlva érek vissza — mondja a feleségének és elrohan.

— Na, mi van? — robban be az üzembe késő délután.

— Valami levél jött...

— Hát nem mondtam, hogy küldjék utánam?

— De igen, csak az már később jutott eszünkbe. Azért nincs semmi baj, már jóvá tettük a hibát és félórával ezelőtt postára adtuk.

*

— Nem jött még meg? — kérdezi másnap este, mikor holtfáradtan belerogyik az üdülő egyik karosszékébe.

Kinek van kedve ilyenkor aludni? Vagy pláne enni!

— Ez a levél elakadt valahol! — jelenti ki határozottan három nap mulva. Feláll. — Nem várhatok tovább!

*

Az üzemben valóban hibát követtek el. Sikerült neki kinyomozni, hogy a levelet nem az üdülőbe, hanem a lakására címezték.

*

— Nem jött valami levél a részemre? — kérdezi a házgondnoktól.

— De igen...

— Akkor adja ide gyorsan, mert nagyon sürgős.

— Erre én is gondoltam! — feleli felcsillanó szemmel a gondnok. — Ahogy tegnap délután megkaptam, mindjárt továbbítottam is az üdülőbe.

*

— Hogy jutott eszedbe visszaküldeni a levelet? — kérdezi dühösen a feleségétől.

— Te mondtad szivem, hogy pár napig fent maradsz, én meg tudtam, hogy sürgős.

Lufcsák rogyadozó lábbal indul vissza az állomásra.

*

Már három napja van otthon, amikor sikerül elkapnia a postást.

— Tudtam, hogy nyaralni tetszik, továbbítottam.

— Most már nem megyek vissza, úgyis feladja az asszony — mondja, de két nap mulva már olyan türelmetlen, hogy felhívja az üdülőt.

— Olyan mérges voltál a multkor, hogy feladtam, most már nem mertem megtenni. — Csicsergi a felesége a kagylóba.

— Azonnal add fel! — ordítja és kitámolyog a fülkéből.

Két nap mulva idegesen ragadja ki a levelet a postás kezéből és remegő ujjakkal tépi fel. Egy ideig hülyén bámul maga elé, aztán elvágódik a padlón. A cédulán egy nyomtatott sor áll:

„Ne felejtse el megujítani sorsjegyét!"

Kékvölgyi Vilmos.

Ludas Matyi AZ ÜZEMBEN

Az üzemekben kiállítják a selejtet

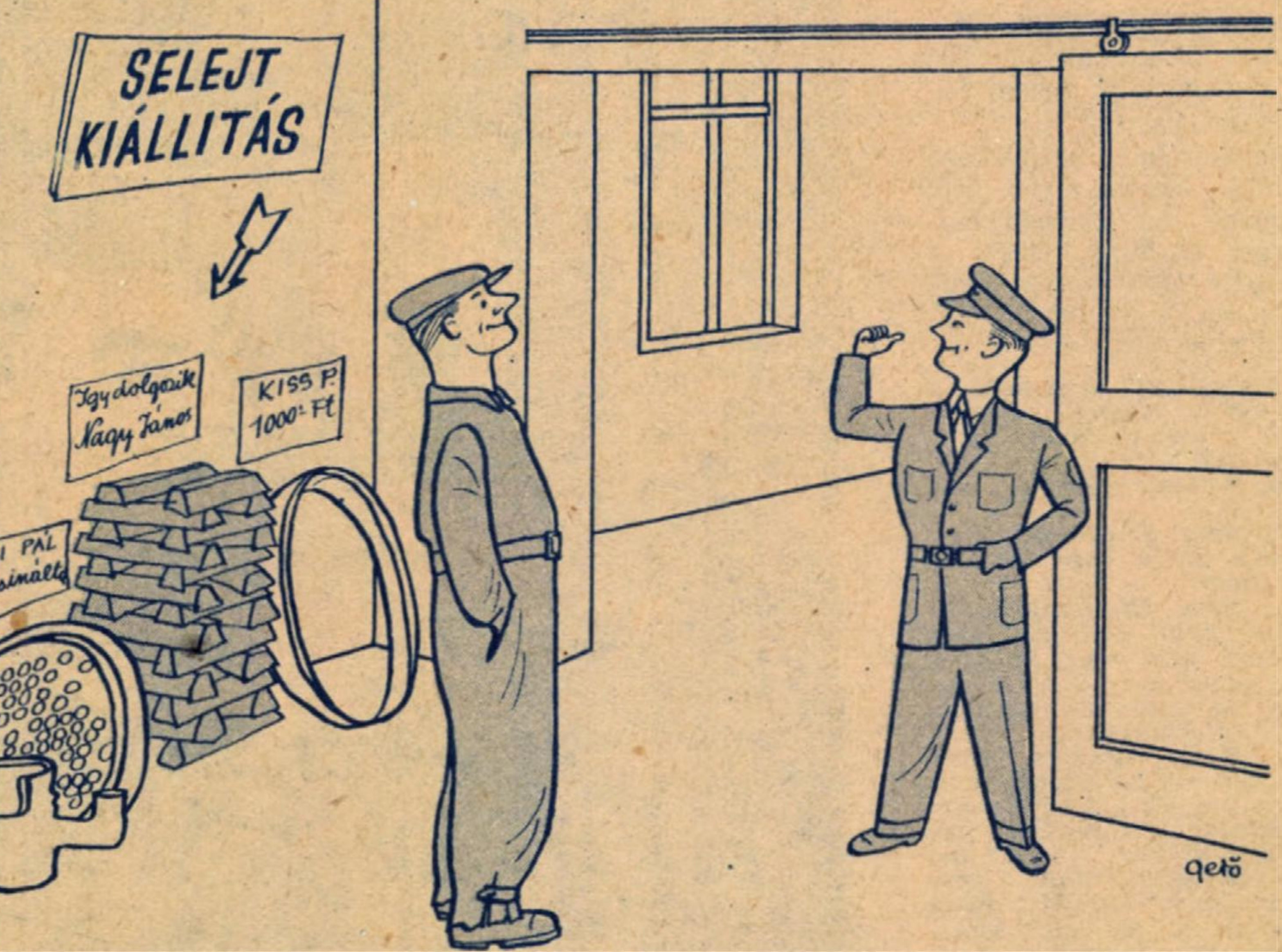

— Ez a selejtkiállítás.
— És mi van a szomszédos nagyteremben, elvtárs?
— Oda mehetnek be a szerzők szégyenkezni.

Milyen ember Kence?

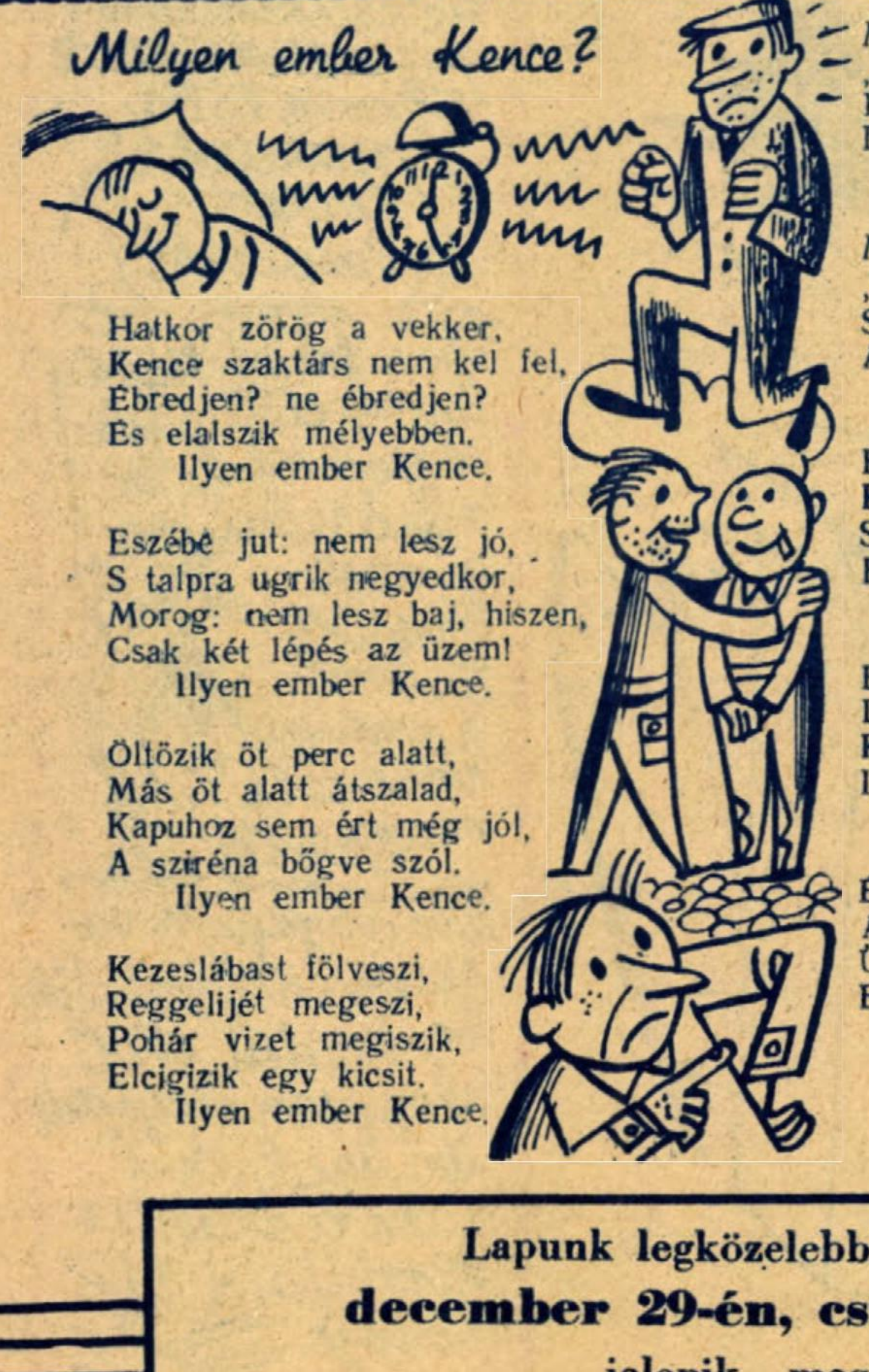

Hatkor zörög a vekker,
Kence szaktárs nem kel fel,
Ébredjen? ne ébredjen?
És elalszik mélyebben.
Ilyen ember Kence.

Eszébe jut: nem lesz jó,
S talpra ugrik negyedkor,
Morog: nem lesz baj, hiszen,
Csak két lépés az üzem!
Ilyen ember Kence.

Öltözik öt perc alatt,
Más öt alatt átszalad,
Kapuhoz sem ért még jól,
A sziréna bőgve szól.
Ilyen ember Kence.

Kezeslábast fölveszi,
Reggelijét megeszi,
Pohár vizet megiszik,
Elcigizik egy kicsit.
Ilyen ember Kence.

Megkéri a hegesztőt:
„A darálóm eltörött,
Hegeszd meg jól, kollégám,
De igazán szépen ám!"
Ilyen ember Kence.

Meglátja a haverját:
„Szerbusz, komám, mi ujság?"
S nyomban nagy dumába kezd,
Az óra csak nézi ezt:
Ilyen ember Kence.

Ebédidő? Már? Ez szép!
Kanalazza levesét,
Szürcsöli, szürcsölgeti,
Félóra kevés neki.
Ilyen ember Kence.

Ebéd után is van még
Lógásra ok épp elég,
Kence mindet elkapja,
Igy mulik el a napja,
Ilyen ember Kence.

És azt mondja: Hasztalan,
Az embernek pehhe van,
Üldözik és zaklatják
Ezek a kommunisták!"
Ilyen ember Kence.

Gács András,
Ganz hajógyári ifjúmunkás.

Lapunk legközelebbi száma
december 29-én, csütörtökön
jelenik meg.

Akik lemaradtak

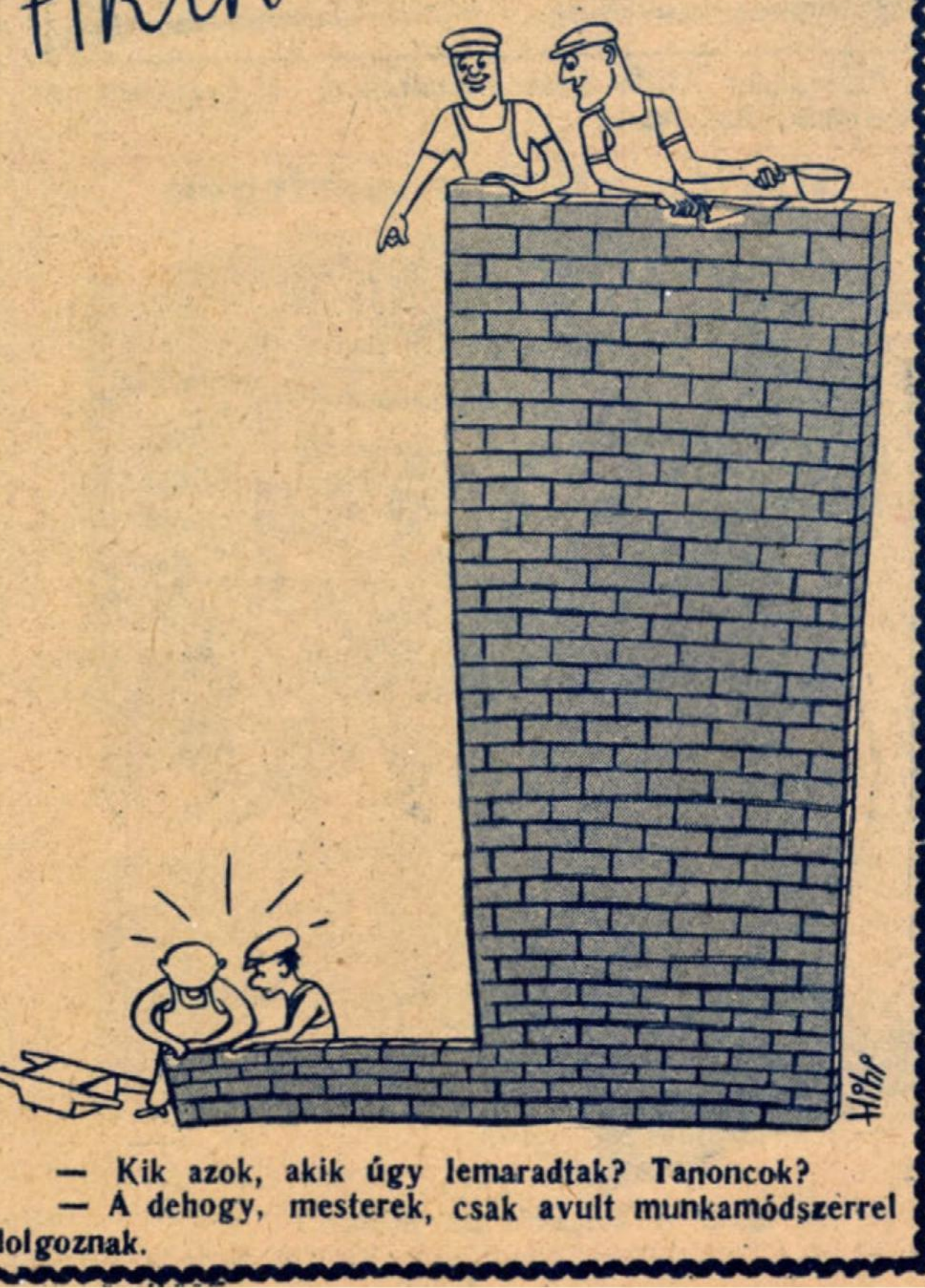

— Kik azok, akik úgy lemaradtak? Tanoncok?
— A dehogy, mesterek, csak avult munkamódszerrel dolgoznak.

December 21-én

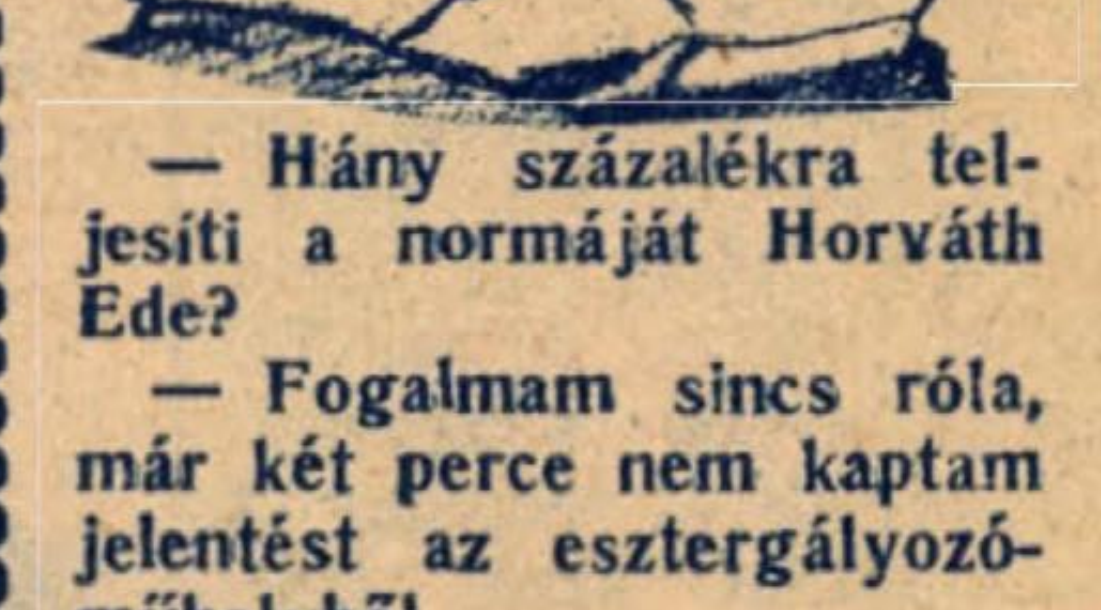

— Hány százalékra teljesíti a normáját Horváth Ede?
— Fogalmam sincs róla, már két perce nem kaptam jelentést az esztergályozóműhelyből.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Lapkiadótulajdonos:
SZABADSÁG
lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein.
V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.

Ludas Matyi azt üzeni

Csangkájsek. Sajnos, nem tehetünk semmit. Elhisszük, hogy elmenne portásnak vagy kifutónak, de ezekre az állásokra becsületes embereket keresnek.

Fogadók. Vesztettek. Az illetőt Bidaultnak hívják, de úgy ejtik, hogy arrul koldul.

Notórius késõnjövők. Korábban keljen fel, ha azt hiszi, hogy egy héten háromszor elkéshet.

Bevásárolni szándékozó francia. Cégeket elvből nem ajánlunk, azt azonban készséggel közöljük, hogy a Hitler & Gőring cég utóda a Heuss & Adenauer cég, telephelye Bonn.

„Szabadság", Bratislava. A beküldött viccek régiek, nem használhatjuk őket. Üdvözlet.

N. Zoltán. Legyen szerencsénk.

Istvánfy J., Ganz. Egyrészük sorra fog kerülni. Köszönet.

L. Julia, Nagyszalonta. Az elmult évtől búcsúzó verse nekünk nem elég mulatságos, arról nem is beszélve, hogy az 1949-es évvel nem bánt igazságosan.

L. Kató, Románia. Kérését, ha sor kerül rá, teljesíteni fogjuk. A dicséretét köszönjük. Az említett írót sokan szeretik. Üdvözöljük.

T. István, Üllői-út. Vicces verset nem könnyű dolog írni, de az ön első kísérlete arra enged következtetni, hogy közölhetőt is küld majd.

N. Pál, Beremend. Nagyon régi történet ez, nem kaphatnánk újabbat?

K. J., Perbál. A Pesten dolgozó, de budatelki és perbáli lakosok nevében arra kéri Ludas Matyit, hogy intézze el: ne ötkor indítsák az autobuszt, amit a félötig dolgozók napnap után lekésnek, hanem valamivel később, hogy a munkában elfáradt dolgozók ne legyenek kénytelenek az esti félkilences autobuszig sétálni a Széna-téren. Panaszuknak, íme, mi teret adtunk, de ezt az ügyet közvetlenül az autobusztársasággal kellene elintézniök.

I. Károly, gyulavári Dénes-major. Dicséretet érdemel, hogy sok munkája közben versírásra és rajzolásra is marad ideje. Mind a vers azonban, mind a rajzok nem érettek még a közlésre.

Többeknek. Olvasóinkat arra kérjük, hogy válaszbélyeget **ne küldjenek**, mert levélbeli válaszra nem vállalkozunk s ha igen, rászánjuk a portóköltséget. Ugyancsak arra is kérjük azokat, akik Ludas Matyit kézirataikkal felkeresik, hogy véleményünkről se telefonon, se sürgönyileg ne érdeklődjenek. Minden kéziratot lelkiismeretesen elolvasunk s ebben a rovatban megbíráljuk.

MAVAUT
Igazgatóságának,
Budapest.

T. Cím Sztálin-téri pályaudvarán kitett hirdetményét átolvasva tisztelettel kérem az autóbuszokban való köpködésre az engedélyt megadni. E kérelmemet azzal indokolom, hogy a hivatkozott hirdetmény szövege szerint

szigorúan tilos az igazgatóság engedélye nélkül az autóbuszokon kéregetni, árusítani, valamint köpködni!

Minthogy erős dohányos vagyok, gyakran pipázom, ezért az autóbuszokon való utazást köpködési lehetőség nélkül nehezen tudom vállalni. Ezért kérem az 1950. évre szóló köpködési engedély soron kívüli kiállítását.

Kérésem soron kívüli teljesítéséért előre is hálásan köszönetet mondok.

V. Miklós,
V., Budai Nagy Antal-u. 5.

DECEMBER HUSZONEGYEDIKE New Yorkban

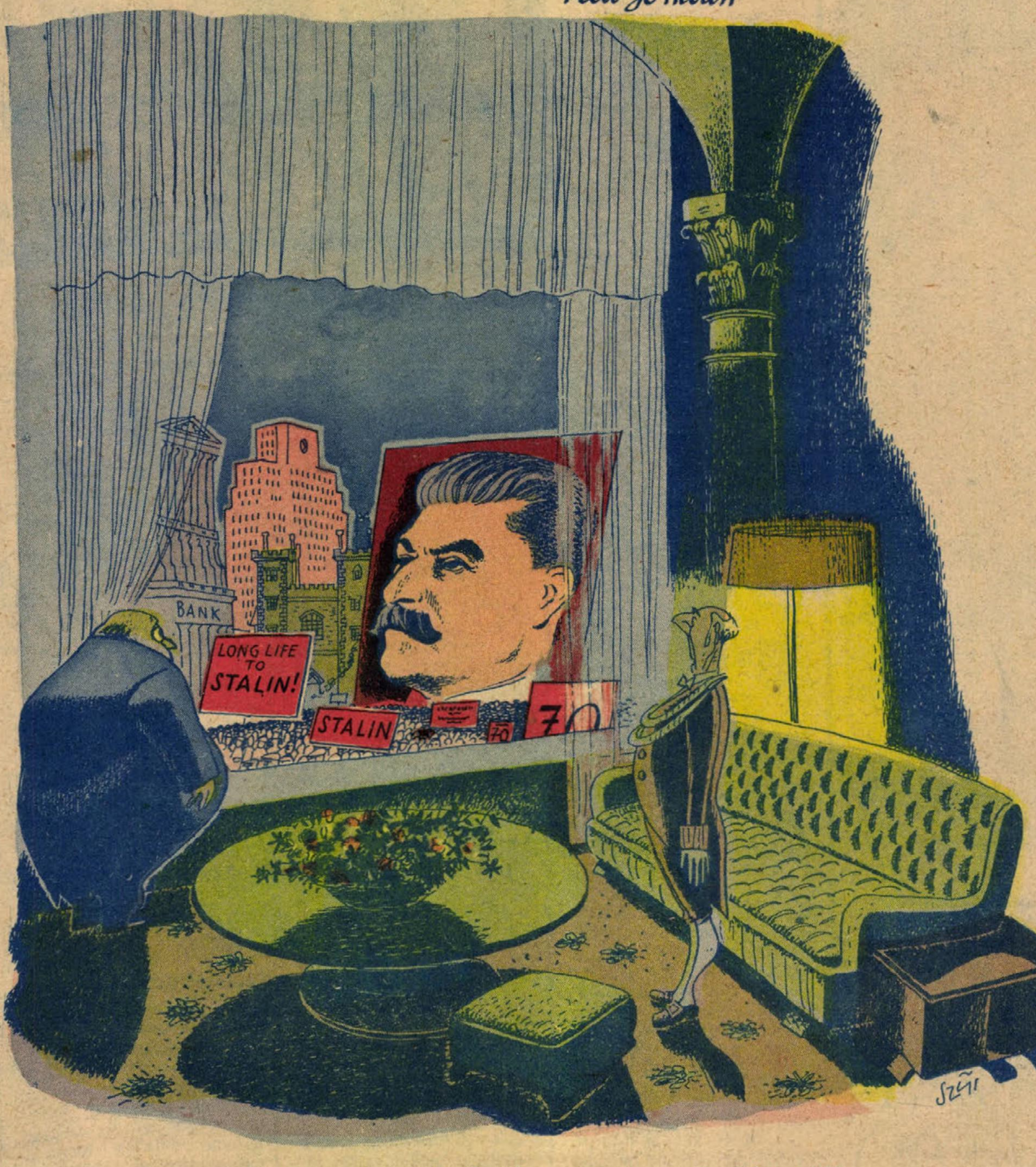

— Ne izgassa magát, Mr. Smith, ez a nap is elmulik majd!
— De én a holnaptól még jobban félek.

A 7 legbűbájosabb vicce

Brooklynban a kis Dickie Smith lelkendezve szalad az apjához:

— Apukám, hány Truman van a világon?

— Egy — feleli az apa.

A gyerek összeráncolt homlokkal néz az apjára:

— Biztos, hogy egy?

— Biztos hát.

Dickie értetlenül csóválja a fejét.

— De apukám, az ki van zárva. Biztosan egész csomó Truman van.

— Miből gondolod? — csodálkozik az apa.

— Mert máma három bácsitól is hallottam, hogy Amerikának elege van Trumanból.

A rejtélyes férfi

Jólöltözött, külsőleg teljesen normális ember. Belép a szobába és így szól hozzánk:

— Köszöntöm önöket, köszöntlek téged.

Most váratlanul a falra mutat és azt mondja:

— Ez fal? Igen, ez fal. A fal nem kutya.

Meredt szemmel figyelünk. Hirtelen rámutat a barátomra:

— Mondja meg ön, az én kezem macska, vagy töltőtoll? Ugyebár az én kezem nem macska és nem töltőtoll.

Bólogatunk valamenynyien, mire odalép az egyik hölgyhöz:

— Az ön szoknyája az én nadrágom? Kicsoda ön? Ön nem kutya, hanem Kiss Margit. Mi az ön foglalkozása? Az ön foglalkozása tisztviselő. A macska nem tisztviselő. Mi az én foglalkozásom? Az én foglalkozásom nyelvtanár.

Nagy fölénnyel legyőztük az olasz vívókat

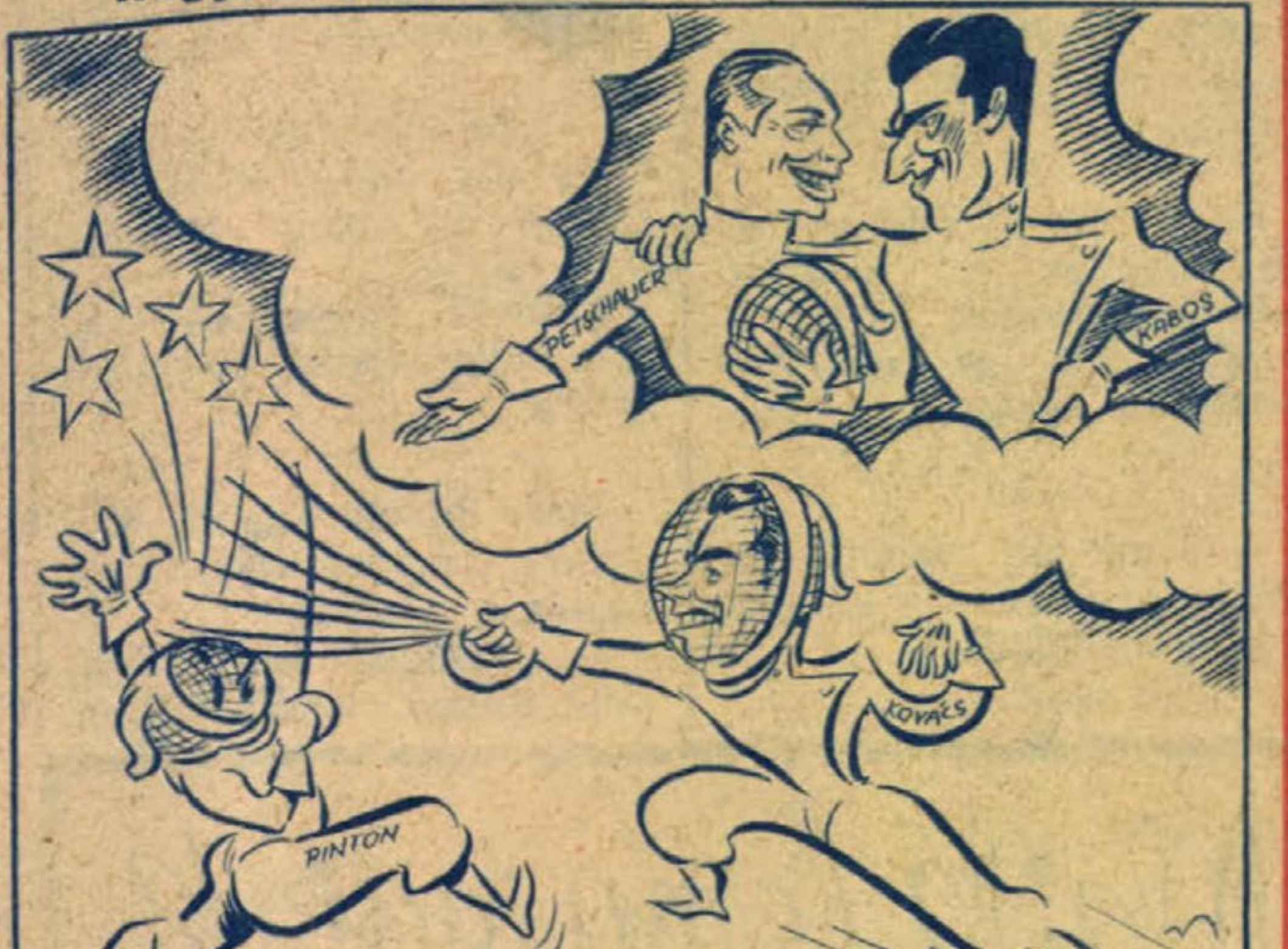

Petschauer Attila (Kabos Endréhez): Jó kezekben van a kardunk, Bandikám!

Röfike ujból a mérlegen

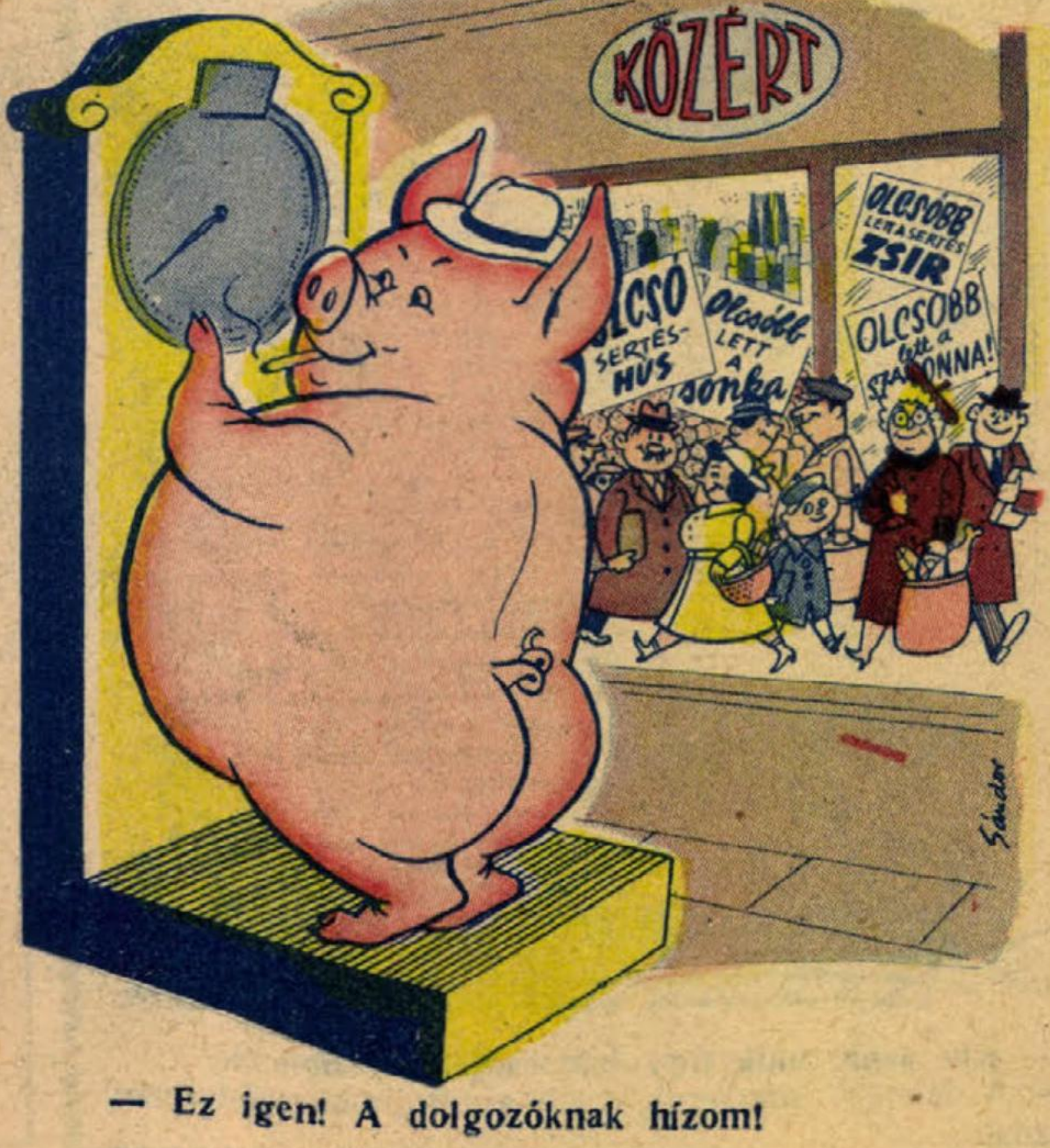

— Ez igen! A dolgozóknak hízom!

Hangtalan Heti Híradó

Aranyvasárnap zsúfolva voltak az üzletek. Ilyen karácsonyt utoljára „Amerika hangja" csinált október végén, a forintról szóló kacsájával.

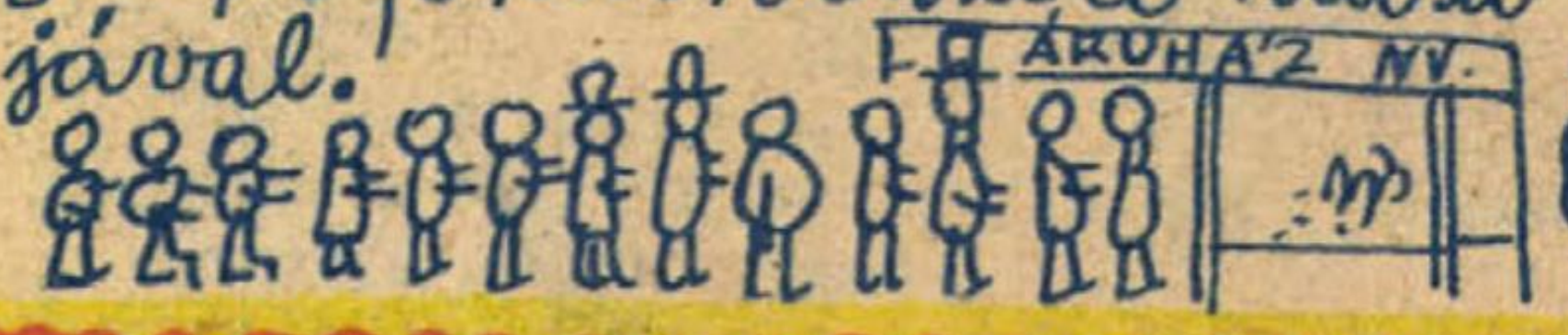

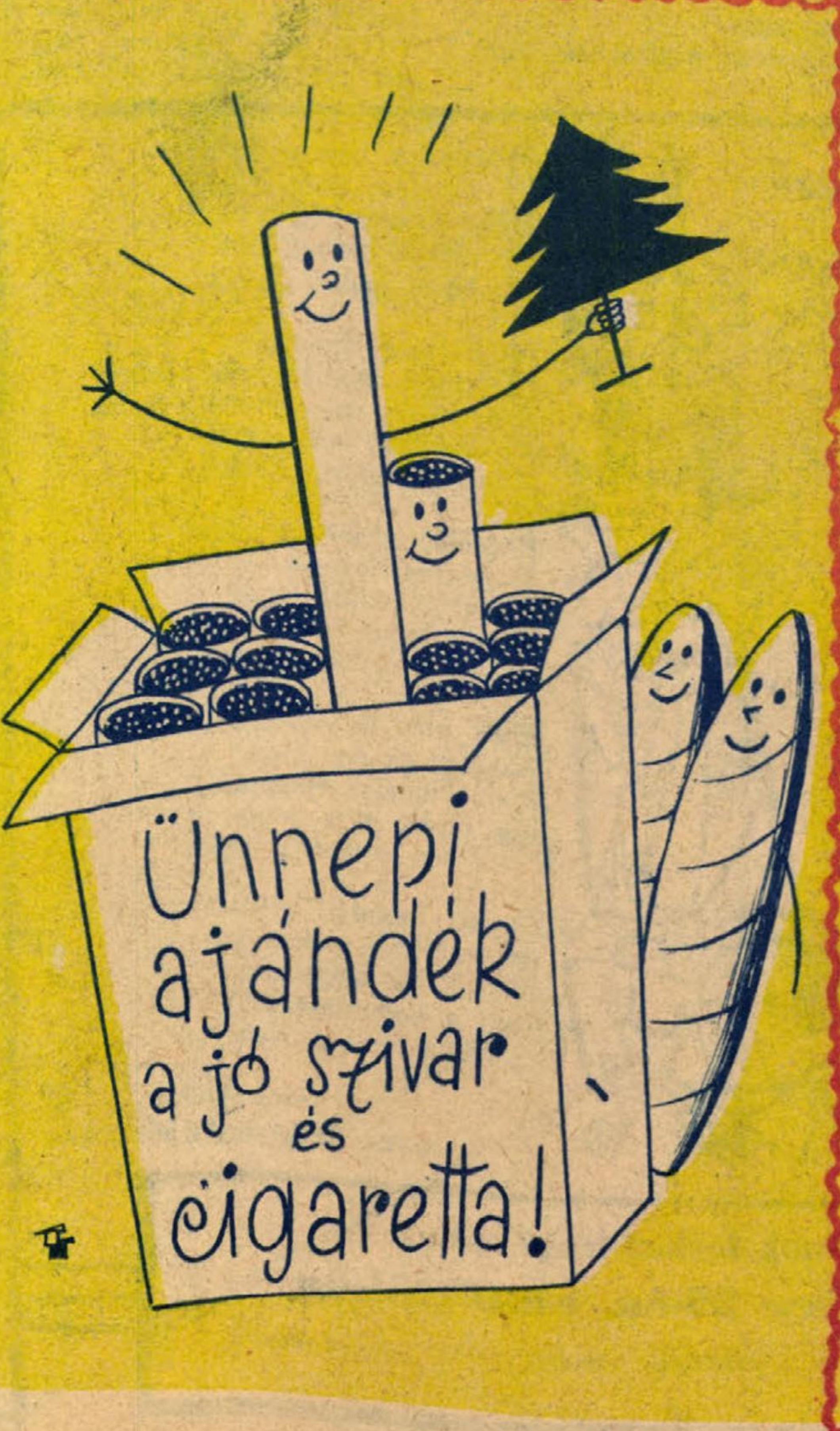
Ünnepi ajándék a jó szivar és cigaretta!

Délkeletázsia megmozdult, a földrengésjelző készülékek semmit nem mutattak, de Bevin lába reszketni kezdett Londonban

Ez a bácsi karácsony előtt a feleségével ment bevásárolni magának. Amerika viszont Trumannal vásárolt be magának

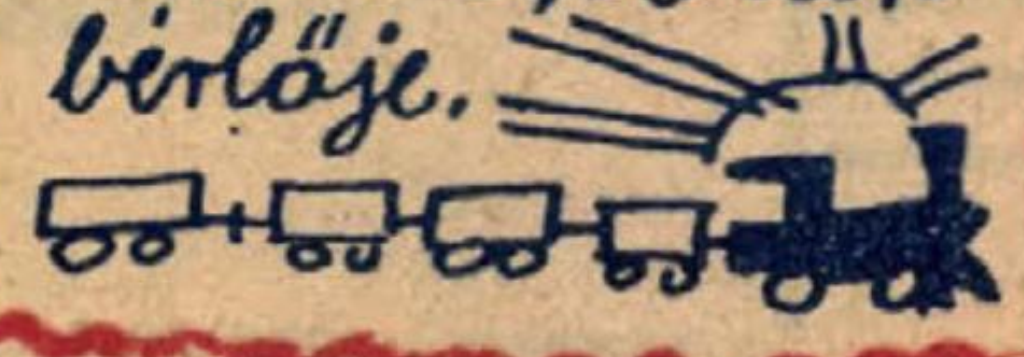230.000 japán vasutas éhségsztrájkba kezdett, ettől alaposan megijedt Mr. MacArthur, isten-császár és Hirohito, a társbérlője.